

DEBRECZEN

POLITIKAI NAPILAP.

A DEBRECZENI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: Félévre 6 K. Negyedévre 3—K.
Vidéken: " 9 " " 4 50 "

Főszerkesztő:

Dr. Varga Lajos.

Felelős szerkesztő:

Békásy Jenő.

Egyes szám ára 4 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Debrecen, Piac-utca 9. Telefon 412

Karácsonyi legenda.

Írta: B. J.

Karácsonyi éj... sejtelmes, csodás titku karácsonyi éjszaka te, — első tanuja az ige testté tételének: üdvözöllek!

Gondolatban visszaálmodom az idők teljességét midőn a betlehemi jászolt a megváltás aranybölcsőjévé avattad...

Vágyó szívem eseng az után az emberi formát öltött örökkévaló szeretet után, mely sötétlő árnyékodban kezdette meg világuódító útját...

Fülem és minden érzékem szomjazva issza néma csöndedet; nem hallatsz-e a dicsőséget, a békét, a jóakaratot hirdető angyal szárnyshogása? Ki azért jött, hogy most ezerkilencszázhat év elmúlásával a győzedelmes szeretetnek tisztességet tegyen.

... És szállt az angyal, keresni a nyomot. Annak nyomát, ki alfa és omega, kezdet és vég...

Talált templomokat, nagyokat, fényeseket, melyeknek falai között ember embert ér; melyeknek falai közül Isten neve zendül... Ah, itt van Ő, a világ Megváltója... Száz emberöltő megbecsülte, diadalra segíté... Dicsőség!

Mennyből leszállott szent angyal vigyázz! Jól tudod te, hogy az Ur nem lakozik kézzel csinált templomban. E fényes falakat tiszta szívek szentelhetik csak Istennek hajlékává; de nézd a szíveket! Ünnepi máz, semmi egyéb; kívülről hit, belülről rút közöny, h tetlenség, kétszínű tettezés... Csak zengő érc, csak pengő cimbalom... Mehetsz tovább!

Talál palotákat, melyeket majd fölvesz a hangos vigalom zaja. Fény, ragyogás, mosoly mindenfelé... Ah, itt van Ő, a Szabadító, mert csak az ő nyomdokán fakadhat ennyi megelégedés... Dicsőség!

Mennyből leszállott szent angyal vigyázz! Azt is jól tudod te, hogy nem mind arany, a mi fénylik. A fénynek itt nagyobb az árnya... a ragyogás hazug, a mosoly is hazug... Irigység ölelkezik a gyűlölettel. Önzésben megfásult beteg lelkek temetik öldöklő gondjaikat, de el nem temethetik... Minden van itt, muló gyönyört adó, de szeretet? .. az nincs. Mehetsz tovább!

Talál békés családi kört; örvendező gyermekek közt vidám apát s anyát, száz gyertyafényben csillogó karácsonyfa körül... Ah, itt van Ő, a Boldogító. Az ő vetése ez, a hol a boldogság gyümölcseit aratják... Dicsőség!

Mennyből leszállott szent angyal vigyázz! Meg vagyon írva, hogy vannak festett koporsók is... Korán vénült gyermek fanyar nevetéssel kicsinyli le a szülői ajándékot; álnokság lappang a nagyok szemében... Holnapra a karácsonyfa csillogó gyertyái kialusznak s akik most olyan nagyon szeretik egymást, azon gondolkoznak, hogy miként csalhatnak meg egymást... Mehetsz tovább!

Szegénység hajlékába is betekint... Ah, itt lesz Ő, a vigasztaló, aki magr is jászolban született, hurcolta a sze-

génység nyomasztó jármát; itt lesz, hogy szelid biztatással törölje le a hulló könnyeket... Dicsőség!

Mennyből leszállott szent angyal vigyázz! A botránkozásnak mindenütt vannak kövei; könnyen találsz ott káromlást, panaszt, hol a testté lett ígét kereséd... Mehetsz tovább!

De hát hova? Van-e még a földnek oly zuga, hol a keresett elrejtve megvonhatta magát? Van-e még szív, melynek dobogásában amaz áldott karácsonyi vendég hi deti, hogy a szeretet erősebb a halálnál s keményebb a koporsónál? Van.

Két árva kis fiu ballag a néptelen utcán egyedül, elhagyottan.

Apjuk nincs, anyjuk sincs, hajlékuk sincs.

Nincs egyebök csak a puszta élet, meg az ösztön, mely azt parancsolja: élj! Az ösztön keresteté velök a résztvevő szívek könyörületét e nagy ünnepnapon; de hiába, mert kérni nem jól tudak. Még nem tanulták meg a hazugságot.

Szüleiktől maradt rongyaikat át, meg átjárja a karácsonyi éj hideg szele. Fáznak... Ez a kisebb baj; a szél elől csak találnának némi menedéket valamelyik kapualjban... Sokkal nagyobb az, hogy rajtuk csattogtatja rettentő fogait a gyötrő éhség... hiszen egész nap nem ettek.

Fáradtan, vánszorogva mennek egymás mellett. Honnan: ki tudja? Hova: ki tudja? Kivert ebeknek, kóborló, hazátlan gyermekeknek céljok nincs.

Egy: zerre im, a holdfénytől bevilágított utcamegtagyott göröngyén könyázott szemök valamit megpillant. Valamit, a miről álmodoztak, a miért esengtek... Kenyeret...

Egy darab kenyér, mit valaki elveszített, vagy valami jól lakott kutya otthagytott... Egy darab kenyér, félig csonttá fagyva... Mindegy; ez a kenyérdarab az élet...

Az volt az igazi karácsonyi öröm, mely e két éhező gyermek szemében fölillant. Az volt a rohanás, melylyel magukat a talált zsákmányra rávetették. És az volt a fájdalom, mely a kisebbik fiu hangos jajsavából kiérzett, midőn erősebb és fűgőbb bátyja a kenyérdarabot felkapva, harsogó zajjal vágta bele apró fogait...

Csak egyszer vágta bele; mert látva öcscsének nagy fájdalmát, a lemondás megszentelő martýrságával nyújtja át neki, ezt mondván:

— Én még nem vagyok nagyon éhes... neked adom.

... Mennyből leszállott szent angyal, nem ez volt e, a mit te kerestél? Nem ennek a szeretetnek jászolbölcsőjéről szólottál e te a betlehemi pásztoroknak amaz első karácsonyi éjen?

Por vagyok, méltatlan vagyok, semmi vagyok; nem várhatok tőled, dicsőséges menynek lakója, kérdésemre választ. De ha ez a szeretet az, szeretném még megkérdezni tőled, hány évezrednek kell még elteltie addig, hogy ez a szeretet legalább is a bécsi burgig növekedjék? ...

Ruhafestő és tisztító

Mrabéczy Antal

Debrecen, Széchenyi-u, 42.

gőz- és motor-üzem.

A függetlenségi és 48-as párt közgyűlése.

Fenségesen és méltóságteljesen folyt le tegnap délután 4 órakor a debreceni függetlenségi és 48-as párt közgyűlése a függetlenségi kör helyiségében, a párttagok élénk részvétele mellett.

A lefolyt három év válságos és történelmi nevezetességű eseményei szinte egybe forrasztották az elvű párttagokat különösen azáltal, hogy az eddigi vezetés mellett a párt megizmosodott és számban hatalmasan meggyarapodott.

A kicsinyeskedőket, akik egyéni bosszúból, vagy szereplési viselkedésből fenyegetőztek, elnyomta a megjelent párttagok rendületlen hűsége az eddigi vezetés iránt, úgy hogy szóhoz sem juthattak.

Sajnálattal nélkülöztük a tisztújító közgyűlésen pártunk örökös diszelnökének: Thaly Kálmán országgyűlési képviselőnek elmaradását, akit gyöngékedése miatt voltunk kénytelenek nélkülözni. Annál igazabb örömet keltett városunk másik két képviselőjének: Dr. Bakonyi Samu és Szabó Kálmánnak megjelenése, akik teljes mértékben bírják és megérdemlik választóik őszinte szeretetét és ragaszkodását.

A választások egyhangulag történtek, ami legkésebb bizonyítéka annak, hogy a párt volt és immár ujjonnan megválasztott vezetősége mindenkor és minden kérdésben a párt érdekében járt el és ez újabb megválasztásuk csupán jutalma az elmúlt keserves időkben kifejtett önzetlen munkásságuknak.

Az impozáns közgyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be részletesen:

Vasárnap délután 4 órára a függetlenségi kör nagyterme zsufolásig megtelt párttagokkal, kik között örömmel láttuk, Dr.

Bakonyi Samu és Szabó Kálmán országgyűlési képviselőket, Kovács József polgármestert, Vecey Imre főjegyzőt, Oláh Károly városi tanácsnokot, Acél Géza főmérnököt és Debrecen város előkelőseit.

Márton Imre pártelnök pontban 4 óra kor nyitja meg a tisztújító közgyűlést, melyet megelőzve a párt nagy válasszmánya tartott ülést. Miként ősszel a fák elhullatják levelüket — kezdte Márton Imre — úgy pártunk is elhullatja most régi vezetőit és tisztújító közgyűlést tart. Mődjában áll most a pártnak olyan elnököt választani, akihez a szeretet láncai és a bizalom fűzik, mert csupán ily módon lehet az erőket tömöríteni. Tevékenység legyen a párt jelszava. Dolgozzék a párt minden tagja, apróztassék fel a munka és ne zuduljon minden az elnök nyakába, mert azt a sok munkát nem fogja győzni. Ha igazságtalan megtámadásban van az elnöknek része, védje őt meg a párt teljes erkölcsi súlyával. Mert ami diadal, siker, vagy kudarc éri az elnököt, az a párté is épügy, mint az elnöké! Válasszának olyan elnököt akiben mindnyájan megbiznak. Most következik a tisztújítás, mert már lejárt a három év. Maga és társai tiszt visszaadja a közgyűlésnek. Minthogy a párt örökös diszelnöke, Dr. Thaly Kálmán, aki évtizedek óta szokta a tisztújító közgyűlést vezetni, nem lehet itt gyöngékedése folytán, az elnöki szék elfoglalására Dr. Bakonyi Samu képviselőt kéri fel, miután magát és tisztársait a párt jó emlékébe ajánlja.

Dr. Bakonyi Samu elfoglalja az elnöki széket és köszönetét fejezi ki az őt érte megtiszteltetésért. Debrecen város mindhárom kerületi választópolgárainak Thaly Kálmán üdvözlését tolmácsolja, aki a nagy nemzeti kiküldetésének fáradságait pihenni ki és gyöngékedése miatt nem jöhetett sze-

retett polgártársai körébe. Az egybegyűlteket nyugalomra és önmérsékletre inti.

Utánna Szabó Kálmán képviselő állott fel, aki többek között ezeket mondta: Láttuk, hogy az eddigi vezetés mellett pártunk megerősödött és megizmosodott. Nem szabad kicsinyeskedni senkinek. Aki polgári kötelességét hiven teljesítette, azt meg kell jutalmazni és meg kell neki adni az elismerést. Ajánlom, hogy elnökké egyhangulag újra Márton Imrét válasszuk meg (Éljen Márton Imre) Ő törhetetlen függetlenségi ember, akinek nagy hatása volt rám is és nagyban hozzájárultak az ő megdönthetetlen érvei azon elhatározásomhoz, hogy a függetlenségi párt tagja legyek. (Éljen Márton Imre! Szünni nem akaró éljenzés.)

Bakonyi Samu az elnöki székéből Márton Imrét egyhangulag megválasztott elnökké jelentette ki.

Márton Imre. Őszintén szólva három év előtt nem nagy kedvem volt az elnöki állás elfogadására, de nem tértem ki előle. Most sem volt kedvem azt folytatni. De ha osztatlan bizalomnak tekinthetem ezt a megnyilatkozást, úgy nem térek ki kötelességem teljesítése elől. (Viharos éljenzés.) Értsünk egyet ezután is és munkálkodjunk fáradhatatlanul együtt a haza boldoggá és függetlenné tételén. (Éljenzés.)

Bakonyi Samu üdvözli Márton Imrét ez alkalommal, amikor a párt osztatlan bizalma ismét feléje fordult. Az elzult három hosszú esztendő alatt a párt mocsoktalan zászlója méltó kezekben volt, azt szégyen-folt nem érte. Adjon az Isten erőt, kitartást az elnöknek. Támogassuk őt nehéz munkájában, mert evvel elősegítjük a magunk győzelmét.

Ezután egyhangulag megválasztotta a közgyűlés a nagyválasszmány által ajánlott jelölteket:

Bayard lovag.

Irtá: Balassa Imre.

A nagy fehér szemfedő alól mintha a multban mosolyogna rám. . . Nézek ablakomból ki a hólepte mezőre és álmodom a multak álmait.

. . . Egy karácsonyi délutánt, egy havas alkonyt, amely régen volt, talán nem is volt. Talán csak álom volt.

— A szalónok hőstét, a mi daliás Bayard lovagunkat hamar elfeledték az asszonyok, Mikor eltűnt körünkől, egy ideig még suttoztak róla; regényt emlegettek. . . — azután elfeledték! En is elfelejtettem.

— Évek multán eszembe jutott Bayard lovag. Egy karácsony bőjti délutánon, amikor nagyon fehér és csöndes volt minden. A kandallóm tüze végső pislákolat és én nagyon egyedül voltam. . . elindultam hozzá Valahol, a ligetben ráakadtam a magányos házra. Beléptem. A kertben senki, az ajtó nyitva. — Valami műteremfelébe nyitottam. Homály volt. És a homályból előlépett egy öreg ember, aki valamikor Bayard lovag volt. . .

— "Látom arcodon a nagy kérdést. . . ne szólj! . . . félek! Nem regény, nem tragédia kergetett ide, a magányba. Nem az ősz hajszálak. Nem!

Minden szép ember közös végzete, az a szomorú és vigasztalan előérzet, melyben minden fél lme az öregségnek meg van. Figyelj rám, elmondok mindent. . ."

Szóltanul követtem a ablakhoz, ahonnan végigláthattam a parkot. És emlékszem jól, hogy a park fái, azok a kopasz fák nagyon szomorúan integettek akkor, azon a karácsonyi délutánon. . .

"Galáns kalandra voltam indulóban egyszer. A "világszép asszony" ahogy mi neveztük — türelmetlenül várt. Még egyszer odaálltam a tükör elé, hogy végigmérjem magamat. Megelégedéssel bólintottam, minden rendben volt. Még a fehér szegfü sem hiányzott a gomblyukamból! — És egyszerre óh, szörnyű még az emléke is annak a rémes órának — egyszerre valami fáradt, szomorú vonást vettem észre az arcomon. A szemem mintha nem villogott volna régi fényében és az arcom, az ajk körül az a fáradt, szomorú ránc. Rémulően hajoltam a tükörhöz. . . nem képzelődtem, igaz volt. . .

. . . Már nem emlékszem tisztán arra, hogy mi történt. Az inasom mesélte, hogy ajultán találtak a szőnyegen, a gomblyukamban egy hervadt szegfü volt. . . Egy hervadt szegfü! . . . Talán ez is jelentett valamit!

— Ágyban talált az a rövid, pársoros levél, amely az én zajos, kalandos életem illatos szemfedője lett. A szoborszerű, a világszép asszony irta. Őn nem a régi Bayard lovag többé. . . ."

Es ezzel vége volt. Mire fölkeltem és odaállhattam ismét a tükör elé, nem ismerem többé magamra. A hajam megőszült egy hét alatt, a szemem megtört, az alakom megrokkant.

Órákig bolyongtam az elhagyott ligetben, a hulló levelek sárga szőnyegén. . . . És meditéliam! Csodálatos, eddig nem jutott eszembe a korom, nem gondoltam arra, hogy milyen gyorsan áll be a hervadás, hervadásra a tél. . . Csak, most magányos sé-táim alatt kezdtem számíthatni az éveimet. . . . Negyvenhét! És ebből husz zajos. Nagyon zajos. Egykori ideáljaim nagymamak lettek.

A jó pajtások mind elmaradoztak oldalomról — és végül én is megszűntem. . . Bayard lovag megvénült, elfáradt. . . Bayard lovag meghalt. . . Mentem tovább. Egy hirtelen szélrohám a lábam elé vetett egy sárga levelet. . . felvettem, a zsebembe csuszattam és jöttem ide, ebbe az elfelejtett zugba, az emlékeimhez. . .

. . . Alkonyodott. Bayard már befejezte történetét. Némán meredt a kopasz fákra, fáradt szemével végigfutva a fehér kerti uton. A lenyugvó nap véres tekintete megvilágította ősz fejét, fáradt szomorú arcát. . .

. . . Mikor elbucsuztam tőle és mentem haza, az én üres lakomba, már égtek a karácsony est fénylő csillagai. És én fáztam, nagyon fáztam. . . .

— Elmúlt egy pár év. Egyszerű ülök a havas alkonyon magányos szobámban, az emlékeim között. . . .

. . . Alkonyodik. . . . Szegény, szegény Bayard lovag! . . .

Idei természetű zamatos
Ceilon és Cuba kávék,

Naponként frissen pergelt kávé, Zamatos teák,

Igen szép hurkába
Rizs

mesés olcsón.

Kohn Henrik

oégnél kapható
Debrecenben, gr. Degenfeld-tér 7. szám

Alelnökök lettek: Kertész Mihály, Harangi Sándor és Szabó Kálmán.

Kerületi elnökök lettek: I. kerületben Bekényi Péter és Somogyi Pál. II. kerületben Juhász Ignác. III. kerületben dr. Varga Lajos.

Jegyzők lettek: Dr. Bacsó Dezső, Kertész János, Dr. Kiss György és Dr. Sz. Szabó László.

Utcai elnökök lettek: I. Varjas János, II. Török Bálint, III. Salánki Ferenc, IV. Kecskés István, V. Pető István, VI. Varjas Imre.

Ügyész lett: Dr. Fejér Ferenc.

Intéző bizottsági tagok lettek: Bácsi András, Dr. Bakonyi Samu, Dr. Körösi Kálmán, Dr. Burger Péter, Diosófi József, Jeney Sz. Miklós, Kertész István, Dr. Tóth Kálmán, Kiss Albert, K. Kiss József, Kovács József, Kovács Lajos, Kovács János, Kulcsár Endre, Kocsár Gábor, L. Nagy Bálint, Dr. Nagy Zsigmond, Csobán József, Pongó Lajos, Dr. Sz. Szabó József, K. Tóth Kálmán, Dr. Ujfalussy József, Dr. Nagy Sándor, Kaszanyitzky Andor, Csanak János, Török Péter, Ciffer Nándor, Nagy Pál és Tassy Miklós.

A nagyválasztmány tagjai lettek:

I. kerület, Csapó utca: id. Bihari István, ifj. Bihari István, Bihari István, id. Boldizsár János, Bonyhai György, Böszörményi Imre, Csontos Péter, David Mihály, Demjén Lajos, Dica János, Ekli Imre, Ferge István, Gyarmathy István, Hajdu Gyula, Horváth István, Izsó János, dr. Kalmár Barna, Kalmár Ignác, Kiss Gábor, dr. Kiss Gyula, Kocsis Károly, Komlóssy Imre, Kovács János, Kun János, Malatinszky Ferenc, Ménes András, Mezei András, Molnár Mihály, Molnár János, Vályi Nagy Gusztáv, dr. Polgár Dániel, Polgár Márton, Polgár József, Pongó Lajos, Páspoky Lajos, Rácz András, Szabó András, Szabó József, Szabó József, csizmadia, Szentési János, Szóke József, Tóth Sándor, Török Imre, Ungváry János, Jeney Imre, Varga Imre, dr. Varga Lajos, Varga Lajos, Váray János, Varjassi Sándor, Ötököcsi Végh János, Végh Sámuel.

II. kerület Péterfia-utca: Ablonczy Gedeon, Balogh Ferenc, Bekényi Péter, Csobán József, David Sándor, Dinnyés Gyula, Ekli Gábor, Faragó András, Hegedűs István, Hódy Béla, Kántor István, Kertész Imre, Kertész István, Kertész László, Király Gyula, Kiss Bálint, K. Kiss József, Kiss Mihály, Kovács Ferenc, Kovács Ferenc, Kovács László, Kulcsár Endre, Kurucz Miklós, Medgyesi Ferenc, Mészáros János, L. Nagy Bálint, Nagy Ferenc, dr. Nagy Zsigmond, Németh József, Oláh István, Ökrös József, Palfy Ferenc, Pethő György, Polgári Sándor, Prém Ferenc, Seres András, Sinka Sándor, Somogyi Pál, Schwarz A. Vilmos, Szilágyi Bálint, Szöllősy Sándor, Thieszen Arthur, Török Bálint, Török István, Török Péter, dr. Tóth Kálmán, Zöld Mihály, Varga Károly, Vida Miklós, Schwarz Vilmos, Ciffer Nándor, Molnár János, Cserezhnyés Sándor, Fazekas József.

III. kerület Hatvan utca: Harangi Sándor, Bagoly Károly, Györffy Aladár, Németh András, dr. Szöllősi Dezső, Szücs István, Salánki Ferenc, Matéka Sándor, id. Bányai István, dr. Kiss György, Balogh István, Delitsch Lajos, Kiss Aron, Kovács József, Herman Benjámin, Jándi Szabó Miklós, ifj. Szentési Mihály, Salánki Mihály, Varkoly József, Dézsi Sándor, Nagy Bálint, Kiss József, Bence Mihály, Ilyés János, Erdei Péter, Kiss András, Balogh Mihály, Bartha Dániel, Csobán István, Harsányi Imre, Kertész Lajos, Megyeri Gábor, Szath-

mári József, Szentjóni Kálmán, Zöld János, Kertész Mihály, Sarkadi Ferenc, Békásy Jenő, ifj. Mike Ferenc, Polgár Sándor, id. Szentési Mihály, ifj. Nagy Pál, Szabó János, Erdei Gábor, Erdős Béla, Farkas Mihály, Torkos Sándor, Györfy István, Hegedűs Ferenc, Kovács István, Dancsi Sándor, Balla István, Szöllősi Dániel, Dézsi László.

IV. kerület, Piac utca. A külsősegről: B. Ujvárostól: Dobi Gábor, Bereczky István, Csobán Lajos, Király József, Ondódtól: Boda István, Dézsi József, Bobi Bálint, Tóbingier Ignác, Tóbingier József; Az erdősegről: Kovér Sándor, Nagy József, Bereczky Márton, Major András, Andrák Mihály, Koronai Sándor, Kati Sándor, Györi György, Eljáró Bence Mihály. — Utcai elnök: Kecskés István Barna utca 16. Balogh János, Horváth János, dr. Király Péter, Márton Imre, T. Nagy János, Tolvaj József, dr. Ujfalussy József, Wallerstein Aladár, Zong János, Eljáró Nagy Sándor. — Balogh István, Fényes Mór, Horváth Ferenc, Koppányi Dávid, Sági Bálint, Szabó József, Tóth Mihály, Kovács Gyula. Eljáró Sági Bálint, Balogh István, dr. Burger Péter, Csanak János, dr. Fejér Ferenc, Fenyő Sándor, Kaszanyitzky Andor, Karai János, Kiss Albert Molnár János, dr. Reichard Manó, Riekl Géza, K. Tóth Sámuel, Jámbor Imre. Eljáró: Karai János Bogdán Lajos, Diosófi József, ifj. Faragó András, Liptai József, Lueztig Dezső, Szabó Henrik, Klein Adolf. Eljáró: Bogdán Lajos Dr. Ábrahám Dezső, dr. Bacsó Dezső, Buttykay Menyhért, Éles József, ifj. Bagdi Károly, Kertész János, Schwartz Ignác. Eljáró: Bagdi Károly. — Erdei Ferenc, Kántor József, Kecskés István, Kövendy Domokos, Sembery Miklós, Vértési István. Eljáró: Erdei Ferenc.

V. kerület, Varga utca: Pethő István, Sági Béla, Antal Vince, Leatyán Adorján, dr. Vass Károly, Somogyi László, Szarukán Sándor, Alföldy Gábor, Harsányi Mihály, Rankai Béla, dr. Derekaszy István, Fögel Gyula, Kernhoffer József, Nagy József, Szentessy János, Györy János, Ungvári Andor, Juhász István, Kereszturi János, Ökrös István, Kálmán András, Piros József, Szakácsi Andor, Péter László, Pető István, Bikfalvi Farkas, Veréb Lajos, Gulyás Mihály, Ormós Gábor, Molnár András, Simon István, Pető Ferenc, Beke László, Szücs Elek, Báthory Gábor, Tóth Mihály Korösmáros Ferenc, Czeglédy Ferenc, dr. Márton Kálmán, Kaszay Gábor, Rácz György, Dézsi Lajos, dr. Kun Mihály, Simonffy Kálmán, dr. Kardos Samu, Szabados Vilmos, Tóth János, Kiss Gábor, Szabó Mihály, Sümei Béla, Blattner József, Nagy Sándor, Veres János, Földi Sándor, Tóth András, Rákosi Imre, Szilágyi Ferenc, Szalontai József, Nagy Sándor, Tordai Gábor, Molnár Sándor, Pósalaki Mihály, Szeredy József, Bujdosó András, Nagy Lajos, Pataki Lajos, Stingli Kálmán, Herczeg János, Jolsvay Imre.

Varga utcai eljárók: Belváros I. tized: Szilágyi Ferenc. II. tized Mészáros István, III. tized Bolha Péter, IV. tized Munkácsy István, V. tized Veres János. Külváros I. tized: Nagy Lajos, II. tized Pataky János, Körösy János, Bujdosó András.

VI. kerület, Kossuth-utca: Széplaky József, Bodnár Géza, Vidovich Menyhért, dr. Sz. Szabó József, dr. Sz. Szabó László, Balázs Odón dr. Lang Sándor, Kulcsár Gábor, Tassy Miklós, Boross Izidor, Szabó Kálmán, Möröz Ferenc, ifj. Némethy János, Bán László, Puchlir Mihály, Bihari Lajos, Szepesi Péter, ifj. Pataki György, Dömsödi Ferenc, Horváth József, Szücs Ferenc, Röchlitz Arthur, Boldog Sándor, Nagy András, Nagy Ferenc, Biczó Gyula, Danku Ferenc, Kecskés István, Kozma Péter, Balla Bertalan, Kelemen Gábor, Köblös Mihály, Pörtörő Bálint, Báthory József, Nagy József, Soltész Ferenc, Hornyák András, Varjassy

Imre, Boldog István, Erdős Sándor, M. Tóth János, Petneházy János, Kalmágy István, Némethy Sándor, Lókody Sándor, Zeffler István, Háló Sándor, Boros András, Katona Péter, Szendi Imre, Körösi Imre, Hüse János, Némethy Sándor, Bakó Albert, Kállay András, Rajczy György, Kovács János, Szegedi József, Jóg Ferenc, Dunka Ferenc, Horváth József, Bihari Mihály, Monori Mihály, ifj. Szabó Imre, Bagi István, Bihary István, Jánki István, Badákerics József, Márton László, Ujfalusi Menyhért, Kiss Imre sertéskereskedő, Pécsi József, Kiss Imre timár.

Kossuth utcai eljárók: Belváros I. tized: Aszódi Lajos, belváros II. tized: Parti Gábor, belváros III. tized: Fekete István, belváros IV. tized: Boldog István és Györfői Mihály, V. tized: Kaszás István. Külváros I. tized Nagy János, külváros II. tized Nábrádi János, külváros III. tized: Tóth János.

A többi eljárók hivatalból tagjai nagyválasztmánynak. Neveiket legközelebb közöljük.

A választások megejtése után tudomásul vette a közgyűlés a pénztári jelentést és Kertész Istvánt ismét pénztárossá választotta. Majd az elnök jelentette, hogy T.aly Kálmán örökös díszelnök és B. Nagy János örökös alelnök választás alá nem esnek. — Egyben felhívta a párttagokat, hogy a párt organumát a „Dabrecen” című ujságot előfizetéseikkel támogassák. Indítványozta, hogy Thaly Kálmánhoz üdvözlő táviratot küldjön a közgyűlés és végül gyönyörűen felépített politikai beszédben vázolta az országos függetlenségi párt és az ehhez tartozó kormányférfiak helyzetét, akik nagy áldozatot hoztak, amikor a miniszteri széket elfoglalták és indítványozta, hogy pártunk vezérét a szorosabb szervezkedésről táviratilag tudassa a közgyűlés. Ennek elfogadása után a közgyűlést berekesztette.

A megjelent párttagok nagy lelkesedés és éljenzés közben oszlottak szét.

SZÍNHÁZ.

Műsor.

Hétfőn, december 24-én délután „Csizmás kandur”, tündérmese. Gyermekek előadása, ujdonság.

Este: Nincs előadás.

Kedden, december 25-én délután „Gülbaba”, operette.

Este: „Peleskei notárius”, népszínmű. (Bérlet-szünet.)

Szerdán, december 26-án d. u. „Csöppség”, vigjáték.

Este: „A vig özvegy”, operette. (Bérlet-szünet.)

Csütörtökön, december 27-én „Tökletes feleség”, színmű. (B)

Pénteken, december 28-án „Scherlok Holmes”, dedektív történet. (C)

Szombaton, december 29-én „Rip van Winkle”, operette. (A)

Vasárnap, december 30-án délután „Drótostó”, operette.

Este: „A kereszt jelében”, dráma. Ujdonság. (Kis bérlet.)

A vig özvegy Lehár kitűnő operettje volt tegnap este is műsoron, de most már új szereposztással. A címszerepet Lónyai Pirokska, partnerét Daniló grótot pedig Arkosai Jászotta. Elmondhatjuk nyugodt lélek-

A jövő zenéje... a fonográf.

Egy többé soha nem kínálkozó alkalom azon rendkívüli kedvezményt nyújtja, hogy mindenki teljesen ingyen fonográfot kap,

ha 15 db. kitűnő minőségű fonográf hengert vesz, melynek darabja csak 2 korona és a legnagyobb választékú ének, zene, tárogató darabokat tartalmazza.

Karácsonyi ajándék különlegességek:

Tajtékpipák és szípkák. Fényképező gépek és felszerési cikkek raktára.

Schwartz-féle

dohányzó eszközök különlegességi üzlete Piac utca 29 sz. a. városházával szemben. 628-5-3.

kel, hogy a két új szereplő Főthínál—Ternyeinél rosszabb volt. Lónyai nem bírta banggal s dacára minden törekvésének játéka is nagyon sok kívánni valót hagyott hátra, Arkosi pedig nem tudta magát teljesen beleélni a büszke gróf szerepébe. A többi szereplők többé kevésbé jók voltak. A darab még műsoron marad.

HIREK.

A szeretet ünnepére

Közel két ezer éve, hogy a bethlehemi szerény istállóban megtörtént a fonséges esemény, midőn az isteni szeretet melege, fénye Krisztus születésével szétáradt az egész világban.

A második isteni személy megtestosulásának ama magasztos ténye a négy ezer éven keresztül a bizonytalanság homályában tévóvázó, a sötétben botorkáló emberiség lelkebe bizalmat, örömet, lelkesedést öntött.

Az angyalok karának fonséges melodájába belevegült a bünös ember hála éneke: „Dicsőség magasságban az Istennek, békeség földön a jóakaratu embereknek

Az Isteni szeretet melege szétáradt az egész világon; a pogányság sötétsége szétoszlott s a hit szövőneke bevilágította az emberi sziveket.

S azóta valahányszor visszatér az Ur Jézus Krisztus születésének fonséges ünnepe, mindannyiszor fölcsendül a pásztorok dala, hangzanak a minden idők legnagyobb költőjének örök fenségu zsoltárai, melyek a szívet, a lelket Istenhez, a mindenek Urához emelik.

A szeretet ünnepe, az ünnepek legszébbike sokat vesztett a régi poétikusságából, a mindent átalakító modern áramlatok e szép ünnep patriarchalis szokásaiból sokat megsemmisítettek, de azért karácsony mindig a legszebb ünnep fog maradni.

A szeretet ünnepe fog maradni a világ végezetéig, mely ezernyi méceset gyújt a dusan megrakott karácsonyfán a gügyögő, ártatlan gyermekeseknek.

De vajjon a családi szeretet melege, a mely e szép ünnepen megnyilvánul, kiáradt-e a nagy családra, a társadalomra? Vajjon a társadalom karácsonya olyan-e mint az egyeseké?

Alig hisszük.

Eltelik a szent karácsony, a szivekbe megint hidegség költözik, megkezdődik az önzés harca, újból dul a pártviszály.

Elmegyünk a templomokba, szívünk betelik áhitattal, lelkünk szeretettel, de vajjon az a krisztusi szeretet-e, a mely alázatossá, szerény és nem fenhájzó?

Bárha az volna!

Bárha az igaz szeretet lopóznék be szívünkbe a szent ünnepeken, az a szeretet, mely nélkül az apostol szavai szerint olyanok vagyunk, mint a zengő érc, avagy a pengő cimbalom.

Ha így lenne, akkor a társadalom is énekelhetné a nagy zsoltárossal „Venite exultemus Domino” Jertek örvendezzünk az Urnak...!

Karácsonyi istentiszteletek.

Az összes év. ref. templomokban karácsony első napján délelőtt urvacsora osztás lesz. A nagytemplomban predikál Létay Menyhért s. lelkész, ágendázik János Zoltán lelkész, kistemplomban predikál Szarka Boldizsár segéd lelkész, ágendázik Szabó Zoltán s. lelkész. Kossuth utcai templomban predikál Szele György lelkész. Ispótyály templomban predikál Könyves Tóth Kálmán lelkész, ágendázik Uray Sándor vallásnár, városi szegényházban predikál és ágendázik Hajdu Zsigmond püspöki titkár. Csapókerében predikál és ágendázik Kovács János népiskolai felügyelő, Homokkertben predikál és ágendázik Miszti Mihály szenior.

Karácsony első napján délután: a nagytemplomban Szele Miklós, kistemplomban Miszti Mihály, a Kossuth utcai templomban Harsányi László, az Ispótyálytemplomban Soós István.

Karácsony második napján délelőtt: a nagytemplomban Miszti Mihály, a kistemplomban Szele Miklós, a Kossuth utcai templomban Soós István, az Ispótyálytemplomban Harsányi László.

Karácsony második napján délután a nagytemplomban Soós István, a kistemplomban Harsányi László, a Kossuth utcai templomban Miszti Mihály, az Ispótyálytemplomban Szele Miklós.

Karácsonyi istentiszteletek az ágostai hitvallású evang. templomban karácsony első napján d. e. 10 órakor Maternyi Lajos fősperes végzi az istentiszteletet, mely után urvacsora osztás következik, délután 3 órakor Hudák János segédlelkész predikál. — Karácsony második napján d. e. 10 órakor Maternyi Lajos predikál, urvacsorát oszt Hudák János segédlelkész, délután három órakor ima.

— **Városi közgyűlés.** Debrecen város törvényhatósági bizottságának e hó 28-án lesz a decemberi közgyűlése, amelyen névszerinti szavazásokon kívül több nagyfontosságú tárgyat intéznek el. A közgyűlés előkészítése céljából ma délelőtt teljes tanácsülés volt.

— **Az új főgimnázium** építési bizottságába a tanács az alábbiakat küldte ki: Vecsey Imre főjegyző, Oláh Károly kulturatanácsos, Acél Géza főmérnök és Magoss György t. főügyész.

— **Tél kezdete.** A csillagászati kalendáriumból azt olvashatja ki mindenki, hogy december 22 én délután 6 óra 36 perckor a nap bakjegyébe lép és ezzel kezdetét veszi a hivatalos tél. Ezt azonban sokszor lepipálja a hivatalos tél. Az idén is olyanformán vagyunk, hogy bele jutottunk a télbe, anélkül, hogy a csillagászok megengedték volna, Fehérlik a hótól minden. A fák szuzmarásak. Csikorog a hó a talp alatt. Csengő szánok zajától hangos az utca. A hőmérő fagypontra mutat. Nem lehetetlen, hogy a hivatalos tél sem fogja erősebben mutogatni fogát. De azért a csillagászoknak is igazuk van, mert habár már erős télünk van mégis csak holnap este kezdődik hivatalosan a tél, mert az égitestek pontosságához semmi kétség sem fér.

— **Tanácsülés.** Ma délelőtt Kovács József polgármester elnöklése alatt rendes tanácsülés volt, amelyen bérleti ügyeket intéztek el.

— **A szegények fája.** A város szegényei között a városi tanács karácsonyi és újévi ajándékképpen hatszáz koronát és 300 tűzfát osztat szét.

— **Az éjjeli világítás.** A városi tanácsarendőr-főkapitány kezdeményezésére elrendelte, hogy az utcai összes gázlámpák ezután égni fognak éjjeli két óráig s nem 11—12-ig, mint eddig.

— **Egészségtelen lakások.** A városi főmérnök jelentést tett a tanácsnak, hogy a városban sok helyen talált nedves lakásokat, amelyeket a tisztí orvosok véleménye alapján kiüritettek.

— **Az országos tanító árvaház** növendékei részére tegnap délután szép karácsonyfát gyújtottak az árvaház leányépületének nagytermében. A kedves ünnepély műsorát a növendékek által előadott ének számok és szavaltatok töltötték be végül pedig az igazgató szép beszéd keretébe adta át az ajándékokat. Az ünnepélyen városunk számos előkelőségét is ott láttuk.

— **Lengyel Imre megint felebbez.** Lengyel Imre táblabíró, a nagy felebbező ma felebbezést adott be a legutóbbi megyegyűlés ama határozata ellen, amely szerint a járási székhelyet Szoboszlóról Püspökladányba helyezték át.

— **A kinostári posta és távirde-tisztviselők mozgalmát** illetőleg Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter az összes kerületi posta és távirdeigazgatóságokhoz intézett rendeletével tett intézkedést, amely megnyugtató a személyzetet, hogy a miniszter célravezető intézkedésekkel kíván arra hatni hogy a személyzet teljes biztosítékot kapjon arra, hogy ügyével a miniszter alaposan foglalkozik és minden lehető módot megkeres arra, hogy a jogos, méltányos kívánalmak kielégíthessenek. A nyár folyamán a miniszternek és Szerényi államtitkárnak átnyújtott memorandumokban foglalt kérések teljesítésének alapját a miniszter az 1907. évi költségvetésben lefektette, más része a kérelmeknek csak az 1908. évi költségvetésben valósítható meg, — a kérelemnek egy további része pedig törvényhozási intézkedést igényel. Hogy a miniszter teljes és minden oldalról megvilágosított anyagot kaphasson döntéséhez, tanulmányozás véget kiadta a memorandumot a posta- és távirdeigazgatóságnak. Az anyag bizottsági tárgyalása a jövő év februárjára van kilátásba véve. Amint a tárgyalás anyaga együtt lesz és az igazgatói értekezlet a kérelmek tekintetében állást foglal, a munka meg fog kezdődni s amint némely kérelem egyszerűen közigazgatási uton megvalósítható, annak előmunkálataiba nyomban belefognak és így igen sok része a memorandumoknak el lesz intézhető, anélkül hogy azok érdekében bármi apparátust mozgásba kellene hozni.

— **Kitűnő bor.** Sestakerti rizling Mayer Jenőnél.

— **A debreceni polgári kör** saját könyvtára javára 1907. január 16-án, az „Arany Bika” szálloda dísztermében, Magyarai testvérek zenekara közreműködésével zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő díj: Személy jegy 3 kor. Család jegy 4 személyre 8 kor. Páholy-jegy 4 személyre 8 kor. személyjegy nem szükséges. Kezdeté este 8 órakor.

— **Karácsony a vad népeknél.** A különböző vad népek sokféle elnevezést adnak a karácsony ünnepének, amelyen majd minden egyes népfajtánál más és más szokások vannak divatban. A shoshonok a karácsonyt „a nagy vasárnapnak” nevezik. A karácsonyfát, amelyet a hittériők honosítottak meg náluk, az „ajándékok fájának” mondják. Dakota északi részeiben már ösödök óta mindig felékesítették a cédrusfát és tartósága miatt „nagyanyó”-nak nevezték el. A lakosságot mindig felszóllították, hogy helyezzen ajándékokat a cédrusfára és mindenkit, aki ilyen ajándékot hozott, a gyülekezett lelkésze feloldotta a bűnei alól.

A legszebb és legalkalmasabb
karácsonyi
ajándékok legolcsóbban

BORSOS KATA Piac-utca 44.
óra és ékszer üzletében szerezhetők be

Ujabb találmány az adó terén.

Csudálatos, hogy nem nálunk találták ki, hiszen az adókievítésnek és adónemeknek valóságos Edisonjai vannak nálunk. A legújabb adót, a zongora adót, Franciaországban találták ki. Párisban a képviselők kamarájában az automobil-adót tárgyalták, mire az egyik képviselő azt indítványozta, hogy inkább a zongorát kéne megadóztatni. Így aztán nem lett semmi az automobil adóból, hanem a zongoraadót megszavazták és így újévtől kezdve Franciaországban a zongoratulajdonosok már fizethetik a legújabb adót, — különbeni végrehajtás terhe mellett. Egyszerű zongora u'án évente 10 frank fizetendő, hangverseny zongora után 20 frank az adó, az orgonákat pedig 100 frank adóval terhelik meg. Kivételnek csupán a zenetanárok, akik nem kötelesek adót fizetni.

— **Naponta friss sonka** Mayer Jenő fűszer és csemege üzletében.

— **Dalestély.** A munkás Dalegylet karácsony első napján tombolával egybekötött dalestélyt tart a Bika disztermében. Zerét a Veres Tóni zenekara szolgáltatja. Előre váltott jegy ára 1 kor. 30 fill.

— **Debreceniek Belgrádban.** A debreceni vendégeket óriási lelkesedéssel fogadták Belgrádban. A vasutnál küldöttségek várták a vendégeket, akiket a Rákóczi indulával fogadtak. A bevonulás valóságos diadalut volt. A királyi gárda-zenekar hangversenyt adott. A hangverseny, amelyen részt vettek: Weszprémy, dr. Ujfalussy, Füredi testvérek és a belgrádi daloskör, óriási közönség előtt folyt le és páratlanul fényes sikerű volt.

— **A debreceni gazdálkodó ifjuság** 1906. dec. 16 án a Debrecenben felállítandó Kossuth-szobor alap javára rendezett táncmulatságáról a nagyérdemű közönség előtt a következőleg számol be:

Bevétel volt összesen . . . 1337 kor. 36 fill.
Kiadás volt összesen . . . 2137 " 36 "

Tiszta jövedelem: 200 korona.

A felvett jegyzőkönyv szerint a megjelölt célra a befolyt összeg 10% határozottatott el ugyan, de amikor a debreceni gazdálkodó ifjuság először ad életjelt magáról nem hasonlósást, hanem hazafiasságát kívánta kifejezésre juttatni s a hozzájárulási és egyéb költségek levonásával a fentjelzett tisztajövedelmet, az alól írott napon és helyen a Kossuth szobor alap pénztárába be fizette. Köszönetet mondunk egyrészt a n. é. közönségnek a szives pártfogásukért, másrészt azon uraknak, akik felkérésünkre egyes tisztességet elfogadni és betölteni szivesek voltak; különösen Bencze Mihály bálrendező bizottsági elnök urnak, aki lelkiismeretes pontosságát megbizonyította, s körültekintő figyelme s szorgalma által a bálunk sikerét előmozdította. Hálás köszönetünk megújítása mellett. Debrecen, 1906. december 24. A debreceni gazd. ifjuság.

— **Magyarország legolvasottabb** lapja, a Pesti Hirlap, ez idén is beküldötte jövő évre szóló programját. Megemlítjük belőle, hogy a lap jeles írógárdája, új erővel szaporodva, fog a tárcarovat és a regénycsarnok változatosságáról gondoskodni. Az új évben Gárdonyi Géza új regényével köszönt be s a regénycsarnok a legérdekesebb külföldi regények mellett több hazai szerző művét is bemutatja. A lap politikai iránya változatlanul radikális szabadelvű; demokratikus alapon minden irányban független. Népszerűségét nagyban emeli, hogy naponta annyi szerkesztői üzenetet közöl, mint más lap egész héten vagy hónapban; ami — az apró hirdetések nagy tömegén kívül — egyben legjobb bizonyítéka a lap rendkívüli elterjedtségének; hirdetések érdekeinek tehát legmegfelelőbb. A Pesti Hirlap Naptára az 1907-ik évre — a lap karácsonyi ajándéka az előfizetőknek — már megjelent, diszes kemény táblába kötve s valóban érdekes és hasznos

tartalommal. Irtak a naptárba: Mikszáth Kálmán, Gárdonyi Géza, Bródy Sándor, Ambrus Zoltán, Heljai Jenő (Bernáték kikocsiznak), Kazár Emil, Murai Károly, Szabóné-Nogáll Janka, Tömörkény István, Homok, Sas Ede, Porzsoit Kálmán, Krúdy Gyula, stb. stb. A közhasznú részben: egészségügyi tanácsadó, kertészeti és mezőgazdasági teendők az év 12 hónapjára vásárok jegyzéke, stb. Aki egyszerre negyedévre fizet elő, ha csak most lép is az előfizetők közé, megkapja ingyen és bérmentes küldéssel a tartalmas almanachot. A lap ára negyedévre 7 korona; egy hónapra 2 korona 40 fillér. A Divat Salon című diszes kiállítású és igen praktikusan szerkesztett divatlappal együtt negyedévre 9 korona. A kiadóhivatal címe, hova az előfizetési összegeket legcélszerűbb postautalványon küldeni, a következő: Pesti Hirlap kiadóhivatala, Budapest, V., Váci-körút 78.

— **A bírósági végrehajtók államosítása.** Ritkán keltett még oly nagy érdeklődést valamely törvényhatóság akciója, mint Ugoesamegyének a bírósági végrehajtói intézmény államosítása tárgyában a kormányhoz intézett felirata; amennyiben már eddig is Bars, Gömör, Győr, Maramaros, Torontál és Udvarhely megyék, továbbá Arad, Debrecen és Hódmezővásárhely városok törvényhatóságai hason szellemű felirattal támogatták azt. Az egész ország nagy hálával fog tartozni a non coronát vármegyének, amiért ezt a rég vajudó kérdést ily határozott alakban felvetette, mert így remélhető, hogy a mostani reformkormány épen nem fog kitérni az imár Országos öhajnak és valahára meg fognak szünni, különösen a fővárosban divó 10—20, sőt nem ritkán 30 koronás árverés kitűzési díjak is.

— **Tiszteletteljesen tudatom,** hogy karácsonyfa diszeimből és cukorkáimból csemege üzletemben kiállítást rendeztem, oly dusan rendezkedtem be ez idényre ezen áruval, hogy a legkényesebb ízlést is kielégíthetem. Minthogy azonban a karácsonyi ünnepeket megelőző napokban oly nagy a vásárlók száma, hogy teljes áttekintést a n. é. vevő közönség nem nyerhet, kérem hogy a karácsonyfa diszek megvásárlása céljából üzletemet már most méltóztatásuk felkeresni. A kiválasztott diszeket a leg gondosabban csomagolom el, és kívánatra az ünnepek elérkeztéig megőrzöm. Teljes tisztelettel Mayer Jenő.

— **Lakásáthelyezés.** Dr. Trocsányi Béla, helyettes főiskolai orvos lakását: m. kir. bábaképző intézetből Batthyány utca 3. szám. alá helyezte át, hol rendel d. e. tél 9 től 10 ig, d. u. 2-től 4 ig.

— **Egy kiló karácsonyfára** való szaloncukorka 2 korona Mayer Jenőnél.

— **Irnokok ajándéka.** A város nap díjas és irnok személyzete részére újévi ajándekul háromezer koronát ad a tanács.

— **A debreceni izraelita nőegyesület** 1907. január 5 én, szombaton a „Bika” szálloda disztermében jótékony céljaira rendezendő látványosságokkal és táncvigalommal egybekötött Hortobágyi vásárt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj: Személy jegy 3 korona, Páholy-jegy 18 korona. Jegyek előre válthatók: Békés Lajos, Boros testvérek, Reiner Mór és Fenyő Sándor urak üzletében. Páholyokra előjegyezhetni az elnökségnél (Kossuth utca 32. sz.)

— **Falusi zsidók,** írta ifjabb Móricz Pál, ára 2 korona, nyomtatott Debrecen város nyomdájában. Móricz Pál ez újabb műve az eredetiség és közvetlenség hangján van írva. Ez egyszerű zsidó történeteket nem azért írja, hogy az antiszemitizmus titkos barátainak tegyen szolgálatot, hanem hogy megismertesse a szegényebb sorsú zsidóság gondolkodását, lelkületét, lelke mélyén rejlő érzéseit. Móricz Pál ez újabb művével újabb irodalmi babérokat szerzett magának. Művét a szegedi Dugonics-társaságnak ajánlja, mely-

nek 5 rendes tagja. Ajánljuk művét az irodalom pártoló közönség pártfogó figyelmébe. Kapható szerzőnél Debrecen, Vörösmarty-utca 8.

— **Varju János könyve.** Mi is köztünk mutatványt abból az értékes könyvből, melyet Varju János kegyesrendi tanár írt. „A magyar szellemi művelődés” címen. A többi ivre terjedő mű már kikerült a nyomdából, de a közbejött ünnepek miatt a könyvkötői munka nem készült el, s így a mű szétküldése csak a karácsonyi ünnepek után fog megtörténni.

— **A halott halottkém** Londonban történt a következő eset, amelynek szomorú hőse dr. Lambert, egy odaváló vasutársaságnak az orvosa. — Lambertnek magánpraxisa alig volt, hivatala abban állott, hogy vasuti balesetek alkalmával nyújtja az első segítséget, vagy konszálja a beállott halált. A minap is éppen ilyen dolga akadt volna. Egy elkésztett u'as felakart ugrani a már elindult vonatra, de elcsuszott, a kerek alá került, ahonnan néhány perc múlva életlenül huzták ki teljesen összeroncsolt testét. Valaki rögtön Lambert doktorért telefonált, de lakásáról az a válasz jött, hogy nincs otthon. Hogy aztán két nap múlva sem került elő az orvos, hozzátartozói kutatni kezdtek és meg is találták a vasuti sserencsétlenség áldozatában. Ő maga volt az, akihez halottkémnek hívták.

— **Karácsony — forgalom nélkül.** Minden kereskedő várva várja egész éven át a karácsonyt, mert bizik abban, bámmennyire pang egyébként az üzlet, ekkor meg élénkül a forgalom és lüktető élet szállja meg a kereskedelmet. Eltekintve attól, hogy a rendes szükségletek beszerzését is a karácsonyi időre halasztják igen sokan, hogy az ünnepek alkalmával öltösn minden új mezt magára, a külön karácsonyi bevásárlások is igen sok tárgyat ölelnek föl. A kirakatok telve is vannak mindenféle csalogató dolkokkal. Kicsinyek és nagyok megtalálják itt mindent, ami csak szem, száznak kellemes. Játékszerek és fölöttéteknek való kedveskedések egyaránt vannak bővíben, hanem hiába csalogat a sok szép portéká, hiába vannak zsufolva az üzletek, kirakatok és hiába vannak 8 óráig nyitva az üzletek, vásárló annál kevesebb van. A karácsonyi forgalom, melytől annyit vártak kereskedőink, nem érte el azt a mértéket, melyet remélni lehetett volna. Néhány darab játékszert szerznek be mindössze a szülők gyermekeiknek, esetleg egy képeskönyvet, hogy még se muljon el az ünnep minden kellamesség nélkül, de ezzel aztán a legtöbbben be is fejezték a karácsonyi bevásárlásukat. Vége van annak az időnek, amikor nem mulhatott el ez az ünnep anélkül, hogy kiki barátainak valamivel ne kedveskedett volna. A romantika helyére a drágaság a hideg prózát ültette, ez pedig beéri az a, hogy a megélhetést biztosítsa. A továbbiakra már vajmi soványan telik, hát nincs is. Vége a karácsonyi hangulatnak, már csak az emléke maradt fenn annak az időnek, mely pedig még néhány év előtt is virágkorát élte. Most akkor szerep be mindenki valamely, ha szüksége van rá, nem pedig, ha a kalendárium karácsonyt jelez. S a romantikus hajlandóság hiába zokog sirámokat a letűnt kedves idő fölött, azt már aligha lehet földidézni. Épen most élünk a nagy változások korában és ezen változásnak tényezőjét ismerketjük itt is föl. Megváltozott a gazdasági rend és ezzel együtt más lett mindennek a képe. A karácsony is.

x **Kedély derítők, tréfas tombola nyeremény tárgyak és teljes tombola összeállítások legolvasottabbak Mentze Henrik áruházába Kossuth utca 4. szám.**

A legszebb karácsonyi és újévi ajándék tárgyak

diszmu és játék
árak a legolvasott-
ban csak a

Hajdu József

ujjonan nyitott áruházában
szerezhetők be.
Plac-utca 50. Szent Anna-utca sarkán.

x Bálbizottságok figyelmébe! Dávidházy Kálmán könyvkötő és díszműves (Fűvészkert u. ca. 9. sz. alatt) ajánl legújabb izésszerű táncrendeket és rendező jelvényeket, melyekből minták és tervek rendelkezésre állanak. Ugy szintén legdivatosabb könyvkötéseket és díszműveket készít, melyek mint karácsonyi és újévi ajándékok legalkalmasabbak. 646-x-6.

x Aki vesz annak lesz újévi szerencse malaca Mentzétől Kossuth u. 4. szám.

x Karácsonyi ajándéknak alkalmas pénz és szivar tárcák, női kézi táskák modern kivitel és nagy választékban kaphatók Békés Lajos újonnan berendezett úri divat üzletében.

x Eredeti szerencse malacok és újévi szerencse ajándékok legolcsóbbak Mentzénél Kossuth u. 4. szám.

x Kacagató újévi ajándék — boldonságok Mentze áruházába Kossuth u. ca. 4. szám.

Régény-Csarnok.

Zarandoklás Rákóczi sirjához.

Írta: Leitner Mihály. 8

Napsugár megtörik aranyos mentéken,
Gyémántos csatlokon, a smaragdos éken,
Még inkább, még inkább — tenger dicsőségén,
Háromszínű zászló a török ég alatt,
Köszönti sörényes félhold, hol áthalad;
Magasan lobogva visszfénye az égen,
Visszatükröződik szivárvány színében.
Lélekben nemesség, vitézség, szeretet,
Mely nagygyá, dicsővé teszi egy nemzetet.
Ott őrköl élte háias kegyeletben
Fősséivel ott van a fényes seregben.
Ti világ népei, ha szívetek dobog
S ti mulatát é eében szunyadó századok
Ide nézzetek mind: ezek a magyarok!

Már ánytenger partján ibletet hord a szél,
Ott a szent síroknak álmairól beszél.
Ahitattal áll meg az a fényes sereg
S meghajtja zászlaját jelen a mult felett. —
Meggzólal a nemzet első zászlós ura:
„Teljesedett végre Isten akaratá.
A lelek, a szellem vezérelt el hozzád,
Szívünkben it érez egész Magyarország!
A mi nemzetünknek nálája, imája —
Mint elhozta hozzád, szabadság királya!
Ország világa tudja . . . Jöttünk szeretettel,
Jöttünk lelkesedve a Te nagy neveddel!
Hazakérünk, haza . . . elviszünk magunkkal:
Hogy szentelt földünket szenteld poraiddal,
Hogy esermély r ngasson, esőndesen altasson,
A nemzeti bánat buja elírasson . . .
Othon megpihenhess, hősi szabad földön
A modhoz a róns délibábot szőjjon.
Viágot a gyermek, a férfi, az asszony
A hazát szeretni sírodról fakasszon.
Onnan lengje körül a te nagy szellemed
Az egész országot, az egész nemzetet.

A majthényi sikon, hogy gyuljannak lángok
Égjenek őrítzben a magas Kárpátok,
Neved visszhangozza a szirt, bére, halom,
Hireddel szárcyaljon hajnali fuvalom . . .
Es mint Duna, Tisza hőmpölygő árja
Világ végéig lesz jövök harsonája:
Ugy legyen a magyar Tátra őserdeje,
Mert éltető napja Rákóczy szelleme.
Oh vezesd, óh vezesd a mi sziveinket,
Rákóczy, Rákóczy vezess haza minket!
Templom siri esőndjén tompa moraj támad,
Megmozdul sirjában eltemetett század . . .
C uszik a nehéz kő nyilik a sir szája:
Es kilép Rákóczy, kurucok, királya!
„Vérem, magyarok! a jó Isten hozott . . .
Rég muló időtön vártam ezt a napot.
Haza hívtok, haza . . . szép Magyarországra,
Kivirtott-e ott a szabadság fája?!”
Hogy szeretném látni, árnyékában járni —
S ha lombos, alatta örökre megállni.
De annyi magyar hős porladozik itten,
A kik diadalmas zászlómat lengették,
Bécsnek zsoldos hadát a porba fektették;
Kik kivitták volna a szent szabadságot,
Hs labanc magyarok nem csapnak le rájuk,
Armány nem békózza mérgező bilínesen,
Ha hazaárulót nem teremt az Isten.
Nem hagyhatom őket, velem esküvöket,
Velem bujdosókat, velem szenvedőket,
Hazám jövőjeért velem elhalókat,
Idegen sirban is velem álmodókat.
Vigyétek, vigyétek sz én áldásomat,
Üdvözöljétek a büszke Kárpátokat:
A völgyet, a halmot, a négy folyom táját.
A teremlő Isten legszebbik rónáját.
Veletek maradok porladó kurucok,
Ört állok nálatok, ti csak szunyadjatok.
El minék is mennék ott zavart csipálni,
Nem tud az én lelkem félton megállni.
A nemzeti zászlót magasra emeltem,
A haza szerelmét szent lángra tüzeltem.
Sötét az én szívem, mint a honfi bánat,
Fekete gyászával gyászoltam hazámat:
Másik szívem piros, mint a hősök vére.
A mi dicsőségéből hullt a hon földére.
. . . Most tán rossz lehetne az én nemes
[vágym,

Talán eltemetné szép Magyarországra.
Mert ha boldogság a nép megalkuvása,
Nincs a magyarnak ugy elég katonája
S ha még láncot látnék, nincs erőm letépni,
Esterházy, Mikos, Csáky és Beresényi,
Vitéz seregemnek mindannyi vitézi
Nélkületek nem kell nekem hazamenni! . . .

(Folytatjuk.)

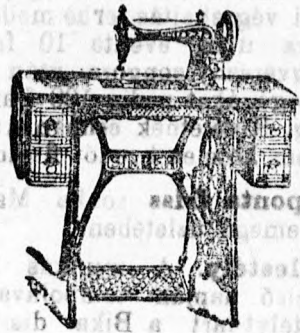
Községi jegyzők

Telekkönyv vezetők
és Magán személyek

kik abban a helyzetben vannak, hogy
Ausztria jómódu személyeiről címeiket
küldhetnek, adják be ajánlatukat és fel-
tételüket H. B. 59592 jellege alatt **Dukes**
M. ut irodájának Wien I. Wollceile 9.
668-2-1

SINGER

varrógépek

a leghasznosabb

karácsonyi ajándékok.

Singer Co. Varrógép Részv.-Társaság.
Debrecen Piac-utca 79. sz.

669-2-1

Képekterek.

Lám Sándor

üveg- és porcellán áruháza
Debrecen,

Piac- és Hatvan-utca sarkán.

A nagyérdemű közönség szíves és
jóakaratu tám gatása arra ösztönzött,
hogy üzletében a legkényesebb igénye
ket is kielégítő mindeaféle művészi kivi-
telű disztárgyakat szerezzem be külön-
féle alkalmi tárgyakból u. m.:

china-ezüst, bronz-, sárgaréz-, majolika, fayence,
terrakotta- és porcellánból s azokat meglepő ol-
csó áron boesátom vevőim rendelkezésére.

Asztali-, függő- és szalon lámpák gyári árban
É készletek, kávé, teás, uzsonna készletek.
Mosdó készletek nagy választékban. Disz-virág
vázák nagy raktára. Sörös, boros, vizes készle-
tek mindeaféle színben.

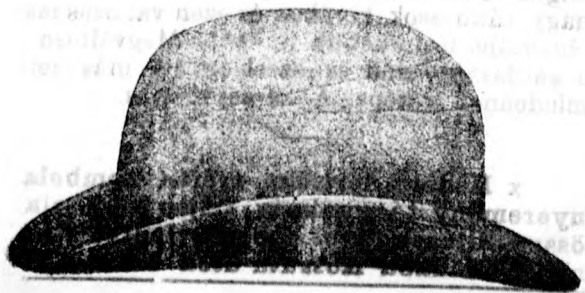
A nagyérdemű közönség jóakaratu tá me
gatását továbbra is mély tisztelettel kéri

662-8-1.

Lám Sándor.

Kávéházi és vendéglői berendezések.

Urdivat cikket.

Harisnyát, Nyakkendő, Inget.

December hó 31-ig olcsón lehet vásárolni.
a Nyakkendő Királynál főposta mellett

Cégvezető **RÓZSA LAJOS.**

Pályázati hirdetés.

A debreceni kerületi betegsegélyző pénztárnál elhalálozás folytán egy számfeljötti állás üresedvén meg, ennek betöltése iránt pályázat hirdetik.

Ezen állás egyelőre 3 kornna napidíj mellett lesz betöltve.

Sajátkezűleg irt kérvények f. hó 28 ig alulirt elnökhöz adandók be.

Debrecen, 1906. december 21.

Szliuka István,

666. 1. 1

igazg; elnök.

A butorvásárló

közönség csakis saját érdekében cselekszik, ha szükségleteinek kielégítése végett, complete berendezésekben, menyasszonyi kelengyékben, valamint egyes darabokban dusan felszerelt az 1875. év óta fennálló az egész országban elsőrendűnek elismert és több éremmel kitüntetett

SCHWARZ VILMOS

Csász. és kir. udvari butorgyáros céget Debrecen, Piac u. 71 sz keresi fel, hogy tényszeren berendezett nagy választékot nyújtó állandó kiállítást tart a legfinomabb és legnevezetesebb fajú fából készült modern fa és a legizlésebb kiviteli kárpitozott butorokból, melyeket bármikor a legnagyobb készséggel mutat meg mindazoknak, kik a szép és finom butort látni óhajtják még a venni nem szándékozóknak is. Költ ségvetéssel és rajzokkal készséggel díjmentesen szolgál.

616-5-5.

A „Takarék és Hiteintézet”

részvénytársaság

Debrecen (Capó-utca 12.)

Elfogad betéteket 4 1/2 % mellett könyvbetétre,

Chequeszámlára.

Kölcsönöket ad alacsony kamat mellett. Váltóra,

Kézizálogra,

Folyószámlára,

Betáblázásra.

Törlesztéses kölcsönöket ad betáblázás mellett:

10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55 60 65 évi időtartamra

Óvadék kölcsönöket ad:

Vállalkozóknak és tisztviselőknak

Földbirtokok parcellázását

elvégeztetve előnyös feltételek mellett

Megőrzés végett.

elfogad értékpapirokat, arany és ezüst neműeket továbbá ékszereket mérsékelt díj ellenében.

Értékpapirokat

vesz elad, és

421-x-10

idegen pénzeket és szelvényeket bevált.

Gyárosok kereskedők, iparosok részére az alkalmatos kliák előállítását elvégzi

Hajnal Gyula

Debrecen, Piac-u 9

A kliák nyomó képességéért jóállás vállalattal. — Telefon 412.

Harmat-Crème

arcszépítő és bőrápoló kenőcs,

mely teljesen ártalmatlan és sem higanyt, sem ólomot nem tartalmaz, a legrövidebb idő alatt megszüntet mindenféle szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtörést, (mitesser) s bőrbajokat, Kisimítja a ráncosodni kezdő arcot és azt fehéré, simává üdvössé teszi. — Legjobb óvszer a szél és a nap befolyása ellen az arcon. Nem zsiroz, tehát nappal is használható. — Hatásagyors és biztos.

Egy tégely Harmat-Crème 1 korona.

Készítője és főraktár

MIHALOVITS JENŐ gyógytára

Debrecen, Főpiac 31. városházzal szemben.
597-10-6

Ha köszvényben, reumában, ischiás

ban szenved, vegyen egy üveg 566-66-7.

Dr. Fleisch-féle köszvény-szeszt,

mely eszt, köszvényt, reumát, kéz-, láb-, hát és derékfájást, kezek és lábak gyengeségét, fájdalmakat és daganatokat biztosan gyógyít. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető. Kapható **Dr. Fleisch E. M.** „Magyar korona” gyógyszer-tárában, Győr, Baross-ut 24. szám. — Másfél deciliteres üveg ára 2 kor. Huzamosabb használatra való „Családi” üveg ára 5 kor. 3 kis, vagy 2 „Családi” üveg rendelkezésénél már bérmentve utánvétel küldjük.

Karácsonyi,

VAGY

Újévi

647 x-2

ajándékba vegyünk gyakorlati tárgyakat.

Gyerekeknek: korcsolyát, lombfűrész és kézügyesítő szerszámot.

Gazdaasszonyoknak: vasbutort fa- és szénkosarat, hályha elődiszt, husvágó gépet, konyha mérleget, fűszerdarálót, nikl-, vagy „Sphyuz” jegyű, veres zománcu főzőedényeket stb.

Férfiaknak: vadász-fegyvert, revolvert, vadászati felszerelést, torna szulcot, diletáns-szerszámot.

Tóth Gyula

vaskereskedő,

DEBRECEN, Városháza

Debreceni Leszámoló Bank

mint szövetkezet

1907. évi január hó 1-én kezdi meg működését,

Célja: Egyrészt a befizetett apró tőkék gyümölcsöző elhelyezése másrészt tagjai részére könnyen visszafizethető olcsó kölcsönök nyújtása.

Tagja lehet mindenki, a ki legalább heti 40 fillér betöltésére kötelezi magát.

Minden tag annyszor 100 korona kölcsönt vehet igénybe a hány 40 filléres heti betétet jegyez.

Minden 100 korona kölcsön heti 40 fillérréval visszafizethető, melyben már a kamat is belefoglalatik, tehát külön kamatot fizetni nem kell.

Vidéki tagok részére szövetkezetünk a heti részletek bérmentes beküldésére pósa befizetési lapokat ad.

A Debreceni Leszámoló Bank hivatalos helyisége 1906. december havától kezdve Debrecen, Piac utca 49. számú házban, a Főpostával szemben, a földszinten lesz.

Tagul lehet jelentkezni alulírott igazgatóság bármely tagjánál, valamint a következő üzletekben.

Mayer Jenő fűszerkereskedésben (Piac-u és Széchenyi-utca sarkán.)

Váray József fűszerkereskedésben (Piac u és Simonffy-utca sarkán.)

Fisch Testvérek játékkereskedésben (Piac u'ca 40.)

AZ IGAZGATÓSÁG:

Dr. Spitz Lipót,
ügyvéd jogtanácsos

Szele György,
ev. ref. lelkész, elnök

Fürest Ödön,
nagykereskedő, alelnök

Bárany Mór gőzmalomtulajdonos

Dr. Csikos Sándor orvos

Falk Armin kefégyáros

Fisch Samu kereskedő

Gebauer Károly gyáros

Dr. Kenyeres Elek orvos

Kenyeres Károly földbir okos

Magyarossy Ferenc dohánybevéltési felügyelő

Mayer Jenő kereskedő

Roncsik Lajos városi főszámvevő

Szliuka István szikvizgyáros

Szöke Sándor földbirtokos

Dr. Tóby Elek városi jegyző

Tóth István építész

Váray József kereskedő

APRÓ HIRDETÉSEK.

Díja 10 szög 30 fillér, minden további szó 3 fillér vsztagabb betűkkel nyomtatott szó 6 fillér.

Levélbeli tudakozódásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges bélyeg beküldetik. Apró hirdetések előre fizetendők.

Gyors privát kölcsön

100.000 korona áll rendelkezésemre melyet igénybe vehetnek; katonatisztek, állami, megyei és városi hivatalnokok s más hitelképes egyének. Budapesti és Bécsi bank képviselői és amortizációs kölcsönökre. Utólagos díjazás. Meghívásra személyesen jelentkeztem. Fejlesztő L. S. Simonfi u. 19.

Népdalokat

zongorán, cigányos modorban jutányos árértéket intelligens urleány. Cím a kiadóhivatalban.

Eladóbáz

a hatvan utcai 53-dik sorozású házastelek, mely két utcai és két udvari lakást, 40 lóra való istállókat és számos mellék-helyiségeket tartalmaz előnyös feltételek mellett eladó. — Ára újévig 17000 forint, új év után 18000. Értekezni lehet Komlóssy Arthur, tulajdonossal, naponta délután 2 és 3 óra között. Bethlen utca 10 sz. a. 658-x-1.

Mindenféle

nyomatványokhoz és hirdetésekhez szükséges kliséket készít Hajnal Gyula Debrecen Piac u. 9. sz. Telefon szám 412.

Könyv szekrényt keresek megvételre. Cím a kiadó hivatalban.

Bzén

megrendelhető a Neumann 16szében Piac-u 60. sz. alatt. (Az iparbank mellett) 658-1-1

Ajánlott

levelekhez szükséges postakönyv féláron kapható a kiadó hivatalban.

Két boglya széna.

Sarju és anya széna eladó a Kondorosnál 85-ik szám alatt. 667-1-1.

Csakys valódi „Verge“

egészségi papírból készült nicotin mentes cigaretták hüvelyeket használjunk, egydéli főnaktár a Harmathy Pál könyvkereskedésében van Fűvészkert u. 14. 100 db. „Tiszti“ hüvely 10. „Rákóczy“ 12. „Ambre“ 12. „King“ 8. „Progress“ 10. „Riz Abadi“ 14. „Jogot“ hüvely 12. Anti nicotin fadóbozba 18. 250 db. Anti nicotin fa dobozba 10. töl 6 krajoár. 622-15-1

Mielőtt karácsonyi

ujévi s bármely alkalmi ajándékot vásárolna bárki is elne mulassza megtekinteni a Harmathy Pál könyvkereskedését Fűvészkert u. 14. hol még soha nem létezett leszállított árak mellett, óriási könyvvásár van. — Karácsonyi, ujévi s minden alkalomra, új állapotba lévő ajándék könyvek, zsolttárak, imakönyvek, gyermekmesék, képes és ifjúsági könyvek, emlékek, levelezőlap és bélyeg albumok, fényes díszkötésbe soha nem létezett árleszállítással szerezhetők be. Könyvjegyzék ingyen. 624-15-1

Egy használt

de jókarban levő uri gyermekokai jutányos áron megvételre kerestetik. Ajánlatokat kérek e lap kiadóhivatalába.

Eladó ház

Csapó u. 34. Értekezhetni Thais Arthur (papír kereskedőnél.) Piac u. 7

„Fillérbank Szövetkezet“

1907. évi január hó 1-én kezdi meg működését.

Minden évtársulat 5 évre alakul. Egy törzsbetét 50 fillér, mely hetenként fizetendő.

Célja hogy a heti befizetésekkel a tagok takarékoságát előmozdítsa és hogy tagjai részére olcsó és könnyen visszavizethető kölcsönöket nyújtson.

Minden törzsbetét után 100 korona kölcsön vehető fel, ezen kölcsön heti 50 fillér befizetéssel visszafizethető, melyben a kamat is befoglaltatik, tehát külön kamatot nem kell fizetni.

Vidéki tagok befizetéseiket bérmentve, postai befizetési lapok útján teljesíthetik. Tagul lehet jelentkezni alólírott igazgatóság bármely tagjánál.

FILLÉRBANK-SZÖVETKEZET IGAZGATÓSÁGA:

Steiner Gábor

elnök.

Jeney Szabó Miklós

rendőr kapitány elnök.

Dr. Varga Kálmán

ügyvéd jogtanácsos.

Balogh Péter gazdálkodó

Csáky János végőhídi igazgató

Dr. Czákó Zsigmond orvos

Domán Miksa kereskedő

Ecsedi Imre gazdálkodó

Trenkel Jenő kereskedő

Halász Izidor szálloda tulajdonos

Juhász István lakatos

Koszorus Kálmán városi tisztviselő

Wider Jenő gyógyszerész

Dr. Irinyi István

ügyvéd, alelnök.

Rózsa Géza

ügyvezető igazgató.

Molnár József gazdálkodó

Móri Ferenc hentes

Oláh Géza kir. bírósági vht.

Róth Antal kereskedő

Dr. Rózsa Mór orvos

Schvare Armin paszománygyáros

Steiner Manó gyógyszerész

Székely Arhur mag. tisztviselő

Tóth Mihály mászár

Karácsonyi vásár.

A legújabb modern arany és ezüst brilláns ékszerek

alkalmi tárgyak.

Férfi női finom zseborák legolcsóbban beszerezhetők

a már 21 év óta fennálló és megbízható

Kostya János

ékszer tüzletében, Debrecen, Széchenyi-utca 1. sz. a ref. kistemplom mellett.

Javításokat, megrendeléseket a legolcsóbb árért pontosan készítem

Lelkiismeretes kiszolgálás.

Kérem a n. é. közönség b. pártfogását. — Tisztelettel

634-10-5.

Kostya János.

A Magyar Fém és Lámpaáru Gyár

részvénytársaság gyári raktár

Debrecenben: Piac-u. (Simonfi-u. sarkán.) Gyár: Budapest Kőbányán.

Ajánlja gyarmányait, a legszebb kivitelű Légszesz, Gambinált és Villany csillárokat továbbá: függő és asztali lámpákat, álványok, író asztali berendezések, gyertya tartókat stb. gazdag választékban, a legmérsékeltőbb gyári

árak mellett.

UGYANOTT KAPHATÓ

valódi amerikai Salom petróleum

„Király-olaj“

mely kizárólag e gyár számára gyártatik, tiszta, szagtalan és robbanthatatlan.

Helyben minden mennyiség házhoz szállítatik.

Legújabb találmány a szabadalmazott „Atilla“ szesz izzó, fényező, mely kiűzi a szűz fehér fényt terjeszt és bármely lámpára alkalmazható.

524-15-

Látcsövek!

Karácsonyi ajándékok megérkeztek.

Nagy választékban színházi látcsövek legújabb kivitelben, alumínium és gyöngyház foglalatú, legfinomabb

Achromatikus tüvegekkel továbbá:

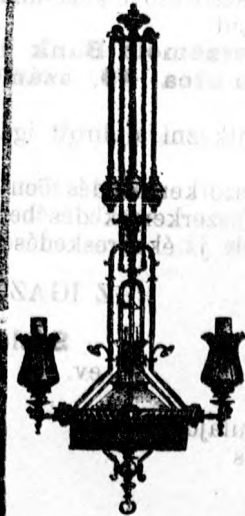
szemüvegek,

oresiptetők, szalon lorgnettek, legfinomabb

kristály, (hegyi-jegeoz) és diaphragma tüvegekkel. Mind ezen optikai tárgyak legnagyobb választék és legolcsóbban kaphatók.

Fischer Jakab

szakértő látzerész, — Fűtér 23., Sesztina-ház.

KARÁCSONY.

Karácsony ünnepe.

Irta: **Koncz Akos.**

Üdvözlünk szeretett ünnepe, hófehér Karácsony!

Künn hideg, fagyos idő, benn öröm és szeretet.

Gazdag és szegény egyaránt alakul e szép ünnepen.

A gazdag kinyitja szívét és erszényét, a szegény elfelejti gondjait.

Az ártatlan gyermekesereg áhitattal lélekkel állja körül a dusan megakott karácsonyfát piaci ajkaiakon imaszál és ez mint a keresetlen szív hódolatata száll az ég felé.

Boldog a gyermek, mert hinni tud és ezen hitével ami lelkünket is az Istenhez emeli.

A szent ünnepen mi is magunkba szállunk, akik az élet göröngyös utain, a sorscsapások zivatarában vagy az öröm színes órái közepett egy egész éven át megfedekezünk az Istenről. Önkénytelenül az ég felé fordulunk, bánat és öröm könnyeinket letesszük a gyermek Jézus bölcsőjéhez és együtt kérjük az ártatlan gyermekkel a Mindenható áldását.

A karácsonyfa világánál megtelik a szívünk szeretettel. Zengő érzelmek hulláma keletkezik keblünkben és míg egyik szemünkkel az Istent keressük fényével bevilágítjuk a nyomor otthonát és bár hideg a nagy emberiség szive, ezen az egy napon nem érzi bánatát a sorsüldözött és a boldogtalan.

Az árva most nem érzi árvaságának nehéz sulyát, mert leemel az terhéről a szeretet, a beteg vigasztalásra talál a résztvevő szívek melegénél és a hit ereével a betlehemi jászolbölcsőhöz vezessen szegény jólesően érzi, hogy az Isten lelke él még az emberekben.

A nagy emberáradat, mely egész éven át tolongva fut a Moloet után, meg áll egy pillanatra. A művész leteszi ecsetjét, eldobja vésőjét, a munkás keze megpihen, a szenvedélyek eltűnnek és egygyé olvad a legfőbbéssébb évi évben: a szeretetben.

Vajha ez az évi és ne szálna el tőlünk a szent ünnepek után. Bár ma-zadna hiszemünk mindörökké. Akkor kevesebb volna az elégedetlenség a földön, nem állhatná végzetét senki és a nyomor fekete földjében nem teremne meg annyi bűn és annyi tévedés.

Mennyünk, siessünk lélekben a ma született Isten-ember bölcsőjéhez és egyesítsük imáinkat az angyalok zengő énekével. „Dicsőség a magasságban

Istennek és béke a földön az embereknek és jóakarát.”

Hitünk mélységes titka, Betlehem szép gyermeke maradj velünk mindörökké!

Karácsony éjjelén.

Békét ha zengtek — nézzetek körül

Az éjbe omlott napvilágon át,
Karácson éjén, a havas mezőkön
Kinek látjátok véres lábnyomát?
Békét ha zengtek sirva-sirjatok,
A csöndes, hideg tűzhelyek során
Kivert, kóbor vándor a szeretet
Ezen a szent karácsony éjszakán.

Ne álljatok hát zengő kórusokba
Mint a megéhült énekesdiák,
A szeretet vonagló tetemén
Vadul eivódnak bősült bestiák.
Jajgassatok s ha nincs is benne őszhang,
De megrendülnek még rá majd a szívek.
Gyalázat az, ha háboruk siralmán
Hazug szájjal a békét zengitek.

Nincs ott béke, ahol vad szeretetlen
Harcokat vív az Istenadta nép,
Hol a hatalom zsarnoki szeszélylyel
A nemzeteknek homlokára lép.
Nincs ott béke, ahol a millióknak
Zengő siralma az egekre zug —
Hol jogot, törvényt, hitet eltípor
És elárul a céda, gaz, hazug.

Ha kérditek, hogy lesz-e változás,
Vagy a nyomorral örök már e frigy?
Nézzétek csak a szörnyű pusztulást
És látjátok hogy, nem maradhat így!
Föl fog virradni újra majd a nap,
Mely szépen sütött itt, egyszer, hajdanán,
Mikor a béke megszülethetett,
Egy szent, csodás karácsony éjszakán.

Láncokba vert, haragvó tömegek,
Százszor kijátszott koldusnemzetek
Kért születt volna a világra
A megváltó, ha nem ti értetek?

Ne féljete, még rávilágít egyszer
Az eszmére egy bolygó csillag itt;
Nem látjátok? ... Már reszket valahol,
Sugárzó Fénye engem megvakít.

Fehérlő fénybe árad majd a föld,
Leszakadnak az árnyak róla mind;
S miként egy új nap a nagy végtelenben
Világokat hevítve úgy kering.
Ne féljete! Még lesz itt béke egyszer
A rég lezajlott vad tusák után,
Mikor nem lesz a földön senkisé, meg,
Ki éhezik Karácsony éjszakán.

Pakots József.

Virág hervadás.

Irta: **Hollósi Sándor.**

Szemevilága volt az édesanyjának, egyetlen reménye, minden boldogsága.

Hófehér lelkét egy ábránd kísérette gyermekkor óta, egy csalfa szép álom, melyért feláldozta szerelmét, becsületét.

Még alig volt tizenöt éves, amikor rálépett arra a tövises pályára, mely annyi rózsás jövőről álmodozó léleknek ásta már meg korai sírját.

Elment ábrándjai után, ki a negyvilágba, hogy felkeresse azt a délibáb úrte dicsőséget, melyért oly hiába való minden küzdelem.

Elment ábrándjai után és elhagyta érte édes otthonát, hűn szerető párját.

Elment ábrándjai után és visszajött álmok nélkül, kiégett szívvel — meghalni.

Szép volt. Madonna arcát sötét hájfürtök éje környezte, mely lágyan fonta át hófehér nyakát.

Napfény esőkolta édes ajkán boldog mosoly játszadozott, mikor a színésziskola tanárai azt jóslták, hogy nagy művész lesz.

S ő hitt az édes szavaknak, hit és építette a légvárat, míg a kísértés ördöge ott settenkedett a háta megett, hogy alkalomadtán magával rántsa a szédítő mélységbe.

Eljött a nap, az első vizsga napja. Szíve hangosan dobogott, amikor kilépett a rokonságból álló közönség elé, mely kitérő tapssal fogadta a bájos színész leányt.

A hízog kritikusok felsírték a színpadra, hogy dicsőhimnusz zengjenek nagy művészetéről.

Szemük éhesen tapadt a dicsőségtől elkábult leány szüzi termetére aki nem látott ebből semmit.

Ő csak fényes diadalát látta, csak a hízog sutogásokat hallotta, mely megrottotta hófehér lelkét és ledöntötte egy szegény fiúnak egyetlen bálványképét.

Berlin utcáin öles falragaszok hirdették Magyarországot legbájosabb művésznőjének első vendég felléptét.

Seregestől tódult a közönség a színházba, hogy lássa azt a gyönyörű magyar leányt, kinek csodás szépségéről már hetek óta sutogott az egész város.

Mikor felgördült a függöny, falrengető taps fogadta a bájos fehér ruhás leányt, aki Hamlet Apheliáját játszotta sok bajjal, de annál kevesebb tehetséggel.

Gyönyörítástan nézte a lelkesült tömeget, mely lázasan tapsolt szépségének és

előadás után szünni nem akaró éljenzés mellett kísérte haza — s közöttük a város egyik legdaliásabb huszárhadnagya.

A kaszárnyában mosolyogva suttogták a legujabb hirt, hogy a nőcsábító hadnagy ur házasodik és elveszi a szép magyar leányt.

Az öregebb katonák, akik már jól ismerték hadnagyuk kalandos házassági ígéreteit, szánakozva gondoltak a szegény magyar leányra, akit hálójába kerített a hadnagy ur.

Mert a dicsősége tetőpontján álló leány megszerette az ő hűn kísérő lovagját, aki olyan szép rózsás jövőt ígért neki már az első találkozáskor.

Artatlan szívében, mely eddig csak a dicsőségért dobogott, egy új, mondhatlan érzés támadt, a szerelem, melyet a könyörtelen végzet állított útjába, hogy lerántsa a feneketlen örvénybe, ahonnan nincs visszavétel.

Az ünnepezt szép leány, akit két ország közönség imádott, mély szerelemre gyuladt egy kalandor szoknyahős láttára, aki nevetve beszélte el barátainak legujabb hódítását.

A sors boszút állt a hiszékeny lelkű leányon, mielőtt felnyitották volna szemét és észrevehette volna, hogy álmai melyekért mindent feláldozott porba hulltak, egy sötét éjszakán.

Ábrándjait temetni hazajött szülővárosába, melyet egykor olyan boldogan elhagyott azzal a szegény fiúval együtt, akinek elvitte magával minden boldogságát!

Mint fehér angyal repült ki egykor édes anyja ölelő karjaiból és visszajött bűnbánó Magdolnaként, ahhoz a boldogtalan fiúhoz, aki mindennap hazavárta az ő oltárképet, melyet ledöntöttek a rossz emberek.

Elsírták egymásnak szerelmük bus történetét, kiégett szívük minden bánatát, melyre nincs balszam a földön, aztán elváltak ismét úgy, mint egykor régen . . .

. . . Egy rózsakoszorús hant alatt álmódja tovább félbenmaradt szép álmait a hervadt kis bűnvirág, aki egy kétségbeesett percében eldobta magától megutált életét, hogy megegyezzen megölje syegény szerelmesének utolsó álmát, aki megbocsátott neki.

Könyes szemekkel borul minden alkonyatkor arra néma sirra, melybe ifjúsága van eltemetve és panaszos hangon sirja el az elmúlt szép idők boldogságát.

Merengő lelke vissza száll a multba a mikor még rózsás terveket szőtt az imádott fehérlelkű leányról, aki . . . elment ábrándjai után, ki a nagyvilágba, hogy felkeresse azt a délibábuzta dicsőséget, melyért oly hiábavaló minden küzdelem és visszajött álnok nélkül, kiégett szívvel — meghalni.

Karácsony éjszakáján.

A boldog, szent Karácsony éjszakáján, Sok gyermeket látok magam körül: A sok kis angyal, mely vidám s örül: A legmagasztosabb, a legszebb látvány!

Régen, mikor még hittem angyalokban, Mikor még minden csodás volt, csillogó, Mikor öröm volt egy-egy hintaló: Boldog gyerek csak akkor, akkor voltam!

Oh, bár e szent, e boldog, édes hit, Amely a földről egykor messze vitt, — Ne hagyná el soha a kis babákait!

Hanem a régi hittel gazdagon, — Mely többet ér mint bölcsesség, vagyon. — Allnák körül a szent karácsonyfákat: Szunyogh Barna.

A karácsonyi gyermek.

— Elbeszélés. —

Irta: Kanda József.

Karácsony éjjel volt.

Sivított a metsző hideg szél, hordta a talp alatt csisorgó havat, dideregtek az égen a hidegben a csillagok. De én is, szomorúan tapasztaltam, hogy bizony nagyon vékonyily oudar hidegben az „eráris“ katona köpenyeg melynek feltürt gallérja mögött, főlemba metsző fájdalom hasogatódzott mintha ezer tüvel szurkálták volna.

Épen 11-et ütött a torony órája. Még nagyon sok helyen világosság szűrődött ki az ablakokból, melyben ezüsthénnel hullott alá a hó. Szomorúan vetettem fel tekintetemet néha egy egy világos ablakra s azután — vissza emlékeztem gyermek éveimre . . . és siettem haza — a kaszárnyába . . .

Egy szűk utcában, a „Neugebäude“ körül, hol most a szabadság-tér szenteli a hely szomorú emlékét, egyszerre megbotlottam valami puha tárgyban. Lehajoltam, egy nagy meleg téli kendőbe burkolt csomag volt, felemeltem s botogatni kezdtem, mintha megmozdult volna, szokatlan érzés járt át testemen, s a másik pillanatban majd kiejtettem a kezemből.

Egy alig néhány hetes gyermek volt.

Ijedten betakartam, leoldottam bajonnettem s köpenyem mögé szorosan magam hoz öleltem a gyermeket. Ebben a pillanatban mintha árnyat láttam volna tova surranni a tulsó szegleten, utánna siettem, de eltűnt szemeim elől s nyoma veszett. Most mit tegyek? Ott álltam kezemben a gyermekkel s révedezve tekintettem ide oda. Tűnődve mentem tovább, lelkem pedig átkozta azt a szivteten anyát, ki ily oudar tettre volt képes vetemedni. A kaszárnyába csak nem vihetem? Éjjélkor pedig, hol keressék jó szívű embert, ki gondját viselje?

Egy alacsony ház elé értem, melynek ablakainál világoságot láttam, — beláthatam. Egy ifju nő és férj ültek a terített asztalnál, s mosolyogva beszélgettek.

Megpróbálok, csak lesz szívök talán egy áriatlan gyermeket befognak? Megkocogtattam az ablakot. Mind a ketten egyszerre oda tekintettek, s az ablakhoz jöve azt kinyitottak.

Ki az? Kérdi a férfi nyershangon, látváu hogy katyna áll ellőtök.

— Kérem ereszenek be, oda benn megmondom, az Istenre kérem tegyék meg. Könyörögtem az ártatlan kicsikéért.

Akarva is, nem is, de könyörgésemre mégis kinyitotta a férj a kaput. Én pedig mintha magam is bűnös lettem volna félve besurantam. A szobában az asztalra tettem a csomagot.

Mi ez? Mi ez? kérdezték egyszerre mind a ketten.

— Jézus Mária segíts! sikoltott az asszony, ez egy kis gyermek!

Ekkor azután elmendottam, hogy és hol találtam.

Kincs csend lett. Mind a hárman elhaltunk s csak a mozgolódó gyermekre, és egymásra néztünk. Isten tudja micsoda gondolatok jártak át mindnyájunk szívét, míg egy keserves gyermek sírás megnelem szakította néma csendet. De ekkor már ölbe kapta a gyermeket sé esititva ringatta ölében az asszony. A csodálkozás, meglepetés különféle érzés én átes megszólalt a férj. Hát most mit tegyünk?

Először is nézzük meg a pólyát nincsen benne valami irás?

Egy levél és 20 frt. volt benne. A gyermek nyakán egy vékony kis arany lánccon a Szűz Mária érem arany keretben hátul S. II betűk bevésve. Tehát katolikus volt. A levél francia nyelven volt írva de de aláírás nélkül. Ekkor a nő szólalt meg férjéhez fordulva. Tudod mit kedvesem? Nekünk nincs

gyermekünk tartuk meg ezt a gyönyörű kis fiucsokát e szent nap emlékére s neveljük fel. Isten adta, és ez lesz ami karácsonyi ajándékunk. Jó szívű volt az ember is.

Ha te úgy akard fiam ám legyen mondá: de ezt majd csak holnap intézzük el a hatóságnál addig is viseld hát gondját.

Én pedig hála teltem bucsut vettem, a levelet magammal vittem hogy holnap magyarrá fordítva vissza hozom.

Másnap átestünk a hivatalos formán is, és a gyermek ott maradt a becsületes szoba festőnél. Az eredeti levelet megtaroltam, mely így szólt: A mindenható Istenre kérem azt ki e gyermeket megtalálja legyen könyörtelen és Irgalmas iránta. Nevelje fel mig Isten engem megsegít, hogy 16le átvehessem szerencsétlen anyaiszívemre, melyaddig soha nyugodt nem lesz. Nem tehettem másként . . . Karácsony éjszakáján ugyanazon a helyen ott leszek ahol megtalálták. Kérem a kath. hitre megkeresztelni.

Keresték az anyát, de hiába.

A levél alapján, mély szomorúságára az új anyának örökbe nem fogadhatták. De azért ott maradt, s én az eredeti levelet eltéve, vártam a másik, harmadik, negyedik karácsonyt, de bizony hiába, az a ya nem jelent meg. Az évek multak, engem is elvont arra a nagy szinpadra, melyet életnek neveznek.

A szoba festő meghalt, a nő pedig Isten tudja hova költözött? 15 év mult el! Nő, családos ember voltam már. Közledelett karácsony. Nagy takarítás, surolás. porolás, általános felfordult világ volt a házban, az én asztalom se lett megkimélve, mely alkalmommal véletlenül kezembe került a már el-sárgult levél.

Gondolataim elkalandoztak a multba arra a karácsony éjszakára, s szomorúan gondoltam a gyermek sorsára. A véletlenre bizva elhatároztam, hogy most oda megyek, arra a helyre, hol a gyermeket találtam. Eljött a karácsony, fénytlen uszott a mi kis karácsonyfánk is, öröm, boldogság sugárzott a gyermek arcán, de én sehogy se tudtam felmelegedni, igazán felvidulni. Gondolataim nem itt jártak, szorongó érzés lepott meg, mely nyugton nem hagyott, s alig vártam az időt, hogy elmehessek. Muló rosszul létem adva okul 10 óra után, egy kis sötára elmentem. A helyhez érve, nem láttam senkit. Vártam! Az idő mult s aggódva gondoltam haza.

Egy elegáns hölgy, egy férfi karján ment el mellettem.

A nő szomorú volt, sirt, s kendőjével törölte könyeit a férfi pedig gyengéden vigasztalni látszott. Mintha kerestek volna valakit. Ez feltűnt — de megis lepott a gondolat, hogy — ez volna? Megszólítottam.

— Bocsánat, nem várnak önök valakit?

Igen, igen, mondá mohón németül a nő, ki ugylátszik megértett, vagy — érezte kérdésemet.

— Nem azt a gyermeket keresik, akik itt találtak?

Egy öröm sikolylyal elereszté a férfi karját, megragadta mind a két kezemet s a könyörgő, kérdő szavak árjával halmozott el. Hagytam, vártam, mig lecsendesül.

Tudtam, mivel beszéltek. Elmondottam amit tudtam, megmutattam a levelet, mit zokogva olvasott el ujra.

Megvolt az igazi anya de nem volt a gyermek. Öt év óta jártak el a helyre Párisból, hol a férj egy gazdag gyártulajdonos. A nevelő anyát a hatóság utján tudták, de nem találták sehol.

Ezer hála adás, köszönet volt jutalmam s a boldogtalan asszony birtelen megragadva kezemet megcsókolta, s egy forró köny esett rá. Megszántam — megbocsájtottam lelkemben iszo yu vétéket, éreztem, hogy nagyon sokat szenvedhetett már ez az asszony, s most szivből sajnáltam, hogy a gyermeket nem adhattam neki.

Elvállunk. Cimük megvolt az esetre ha hirt tudnék adni.

En pedig stettem haza, s egész éjjel — nem aludtam.

— Tekintetes ur!

— Mi a baj Marci?

— Ezek a szegény párák nagyon izzadnak a sebes hajtástól, meghűlnek ebben az iagalmatlan időben, jó lenne betérni valahova. A deres az egyik patkóját el is vesztette.

— Krrrocs — és én már hanyatt dőlve feküdtem a kocsi derékban, kiesett az egyik hátulsó kerék. Megállunk.

— No Marci, jól nézünk ki. Hogy érünk mi haza? Pedig még jó messze vagyunk. De Marci nem felel a kérdésre, csak áldotta a kovácsot is, ki a szegyet csinálta amit elvesztettünk, a hóban; mindenek felett pedig lovait féltette.

Nem messze világozást láttunk, s betéve a kocsi kerékét úgy ahogy valahogy a házhoz eljutottunk.

Korcsma volt, de nem volt benne senki, csak a háza népe. De hogy is lenne ma, mikor minden jóra való embernek otthon a helye.

— Jó estét, adjon Isten.

— Dícsértessék, fogadj Isten, volt a becsületes válasz. S felkeltek az asztaltól melyen a karácsonyi vacsora, mákos és diós, patkó még érintetlen volt, mintha vártak volna valakit. Szívesen tessékelték az asztalhoz, egy öreg apó, s egy mosolygó szép barna nő, gyermekkel a karján. Marci pedig bekötötte lovait az istállóba szépen betakarván.

— Hova igyekeznek a Tekintetes ur ily kegyetlen rossz időben, karácsony estéjén, kezdés a szót az öreg — még a gerenda is ropog ebben a csuf hidegben.

— A leányomhoz; feleltem ró idén, s most itt reked em.

— Jó helyen vannak, várjanak míg alább hagy ez az idő.

— Várnak valakit?

— Igen, szállt meg a nő, az uramat. Mindjárt be jön. S nyomában belépett egy sugártermetű szépség haju fiatal ember kinek bajusza hegyesre volt pederre, arca pedig a hidegtől piros. Barátságosan köszöntött, de megnyerő arcán, szemében mintha a néma bánat honolt volna.

Helyet foglaltunk az asztalnál csendben magyar szokásként, és a vacsorához láttunk.

Alig ettem, bármily szíves is volt a kínálás, figyelmem a nőre irányult, meglepett a hasonlatossága valakihez, akit én ismerlek vagy ismerem, de sehogyse jöttem reá kihez?

Pár pohár bor már beszédessé tett bennünket, s lassan megindult a társalgás. Az öreg apó beszélt a régi időről, mi hallgatunk, és gondolataink messze elkalandoztak. Kocintotunk, s a fiatal házi gazdára tereltem a figyelmet.

— Busítja talán valami, hogy oly szótalan?

— Ilyen ő már egésznap, felelte az öreg, pedig a születése napja is ma volna.

— Hisz akkor kétszeresen örvendetes a nap, Isten sokáig éltesse!

— Köszönöm, de nekem nem egészen örvendetes, nem így kellene ennek lenni! — Hát hogyan? — Sok volna azt elmondani, de talán el sem tudnám? — Aztán oly szomorú volna az élete ily fiatalon, kedves szerető feleség és gyermek mellett?

— Csak ez az egyetlen vigaszom, s feleltem boldog is vagyok. Más egészen más... Az öreg is, az asszony is lehorgasztott fejfel babrálták maguk előtt a morzsákat és a diót. Elcsendesedtünk, s a néma fájdalom bennem is felidézte az elmúlt idők után a sivár jelent. Ejj! ne busuljunk ma, és már magam töltöttem a pohárba.

— Mondja mi bu nyomja lelkét? Talán tanácsot adhatok? Mintha csak harapó fogóval húztam volna a szót belőle — kíváncsi voltam.

— Elmondom hát, ha olyan nagyon érdekl az urat az én életem, magamon is könyöritek talán vele? És sóhajtva kezdé:

Nem ismertem sem apámat, sem anyámat. Jó emberek neveltek fel 15 éves koromig mint talált gyermekek. Ők kereszteltek meg a nevükre, neveltek, tanítottak, nevelő apám ki szoba festő volt, elég jó módban volt. Boldogságát növelte még, hogy nekik is született egy kis lánykájuk. Mikor 5 éves voltam De e boldogság nem tartott sokáig, meghalt.

Özvegyen maradt szerető anyámmal egy ideig éldegéltünk abból ami volt, dolgozni nem tudott mert bete es lett. Engem inasnak adott egy jó lelkű ismerőséhez ki szintén szoba festő volt, így lettem én is azáá Rajzoltam, festettem, dícsértek is a munkámért, de nem volt módom arra hogy kiképezzem magam más pedig nem adott. 15 éves voltam mikor áldott nevelő anyám is meghalt.

Nehéz könnycseppek gördültek alá a nő arcán. Engem pedig kimondhatatlan érzés tartott fogva, és feszülten lestem mindenszavát.

Szomorú sorsra jutottam, de úgy ahogy önmagam szorgalmából is tanultam, nem mondhatom, hogy nagyon nehéz sorsom lett volna, egy kis pénzt meg is takarítottam. Csak szerelmem busított nagyon.

Katona lettem, ekkor tudtam csak meg szerencsétlen születésemet. Szerelmi bánatom örömré vált ugyan, mert feleségem kivel testvérként nevelkedtünk volt, az kit jobban szerettem mint testvéremet, de lesújtott kétszeres árvaságom. Katonásknál beteg lettem, időközben nagyanyó is meghalt, minthogy pedig nagyapó már öreg ember, így történt, hogy ide jöttem, elvesztettem feleségül Etelkámát, gazdálgom a kis vagyonkamban és korcsmáros is lettem. Az egészségem is hála Istennek teljesen megjött.

— Nem is neked való az a piktorság fiam, ha meghalok ugyanis tietek minden, megélhetek abból is szép csendesen — szólt közbe az öreg.

— Kerestem szüleimet, de még csak nyomára sem akadtam, ez az ami engem busított, különösen ma. Ki tudja hol lehet, talán engem is keres az én szerencsétlen édes anyám? És itt elhallgatott.

Szólni akartam. De a torkomat fojtogatta valami. 25 éves emlékek képe elevenedett fel előttem, Most már tudtam, hogy kihez hasonlít-e nő? Alig bírtam uralkodni magamon, félem az — örömtől. Rajtam volt a sor.

Szomorú történet biz ez fiam, folytattam, de tudok én is ehhez hasonlót.

— Karácsony éjszakáján katona kopogtatott egy ház ablakán könyörgött, hogy ereszkem be őt. Oda ben letett az asztalra egy csomagot melyben egy gyermek volt, akit az utcán úgy talált. Mikor a polját felbontották abban egy levelet és 20 frtot találtak, a gyermek nyakán pedig egy Szűz Mária képet arany keretben vékony arany láncon. Az ifju elcsapadt, és merőn függésté reám tekintetét. Nagy Isten! kiáltá, nekem is adott nevelő anyám egy tasaréki könyvet 20 frtről és lelkesre kötötte, hogy jól becsüljem meg mert ez az anyém, nekem is szép Mária kép emlékeim van. Ha ez volna?!... Ki volt az a katona? kérdé izgatottan.

Az a katona én voltam!

Az anyát is ismerem, 10 évvel ezalótt beszéltem vele a szűzmária képen hátul S. J. betűk vannak, — és jelentőség teljesen néztem az ifjura

Egy öröm sikoly szállt el a nő ajkairól a férfi pedig reszketteve tépte fel melléről az inget, s leszakítván nyakáról a féltve őrzött emléket, idegesen tartá elém ez az?

Ez feleltem.

Oh anyám suitogá, és elszédülve roskadt le székére.

Az öreg apó pedig könyözve borult reá, — fiam! édes fiam! most már nyugodtan halok meg....

Hogy mi következett erre, azt már ez a toll leírni nem tudja.

Nyomban megírtam a sürgönyt, s az én talált védencem maga vitte el hajnalban lóháton az állomásra.

Marci pedig befogott. Egy két öreg könyveseppelel birkóva rám nézett, csóválta a fejét, de szólni nem tudott.

Felültünk a kocsi is szótlánul, éppen éjfél volt, az éjféle misére mentek már mire mi haza vergődöttünk.

Egy hét múlva, új év napján két epedő szív dobogott egymás keblén, s egy ósazanya és a megtalált gyermek öröm könnyei olvadtak egybe.

Idyll otthon.

Az ablakunkra hajló faágon

Ott csipog néhány sűrke madárka.

A kis cicánk meg sovárva nési

S ugyancsak ugrál, kapkod utánna

Kicsike hugom egyre kacagja

Az ostromot és tapsol neki

Amint cirmos az ablak üvegjét

Apró talpával veregeti.

Illa szavára új rohamot kezd

Cirmos, és reng az ablaküveg

Csörren a tányér... ép ide illik...

Csattogva, mint egy ágyu üleg.

S még a vesér, meg kis katonája

Az ablak szélre rendre felülnek:

A madarak a ringó faágról

Felrebbennek és tovább repülnek.

Szigoru szóval leintem őket.

Buik amaz, ez — sirva fakad;

S mig a félemült hadat szemlélem,

Gondolatomnak magva szakad...

— Sűrke madárkák vagyunk mi is csak

(Illa nem érti, még kicsi, csacska.)

S a havas ágról is kerget a végzet,

Eza folyton ránk leselkedő macska.

Szabó István.

A legszebb karácsonyfa.

Vagy hat-hét család, akinek anyáit még az iskola pad kötötte össze, évek óta úgy rendezte be a szent estét, hogy minden évben egy másiknál verődött össze a többi hat familia.

A növelésben a táncpróba ruhát, később az utcai és béli toillettek, most pedig az képezte náluk a verselés tárgyát, hogy a többi luxus közt, melyik rendez fényesebb Jézuskát az ő apróságai számára.

Nem lehet azt leírni, hogy az elmúlt évben mi minden feküdt Sallayék karácsony fája alatt amaz egyetlen agyonbecézett, elkapott nyafka kis baby részére, a kit már az Eldarádóról szóló mese se érdekelt bizonyára, mert hisz eféle csodavilágot teremtettek számára minden alkalommal a módos szülők.

Ez a hét család mind olyan helyzetben volt, hogy marékszámra szórhatta a pénzt; de szórta is úgy, hogy még föl se bírta szedni senki a mieink közül. Mert hát az a sok értéktelenség a mi egy-egy ilyen alkalommal egész kis vagyont elnyelt, még nem is magyar ember fáradozásait jutalmazta. A magyar kézművesben azt mondják: nincs az az ügyesség, találékonyság, izlés, ma meg az a messze, hogy aféle ostobaságnak olyan horribilis árt szabjon, mint a külföldi játégyáros.

Kalotayékon volt az idén a sor. Most az ő karácsonyfájukat fogják megbámulni. Ők sem maradhatnak hátra.

Rendesen este tervezettek, mikor a két kis csemetéjük már nyugodni tért. Vacsora után hányták-vetették meg, hogy mit vásároljanak a 3 esztendő Sárika és a nyolcadik életévét taposó Pistike részére.

Tervezetésük közepette nagy dissonancia volt egy este az a szomorú történet, a mit vacsorázás közben olvasott a lapból Kalotay Ákos, a férj. Egy szegény asszonyról számolt be a napibir, a ki a Dunába ölte magát három gyermekével, mert már nem bírta el a nyomort,

Kalotayné előtt épen ott feküdt a jegyzék, a melyet akkor készített a játékszerekről, nyalánkságokról, a mit a következő napokon fog bevásárolni a Sárika és a Pista részére.

— Elég lesz négyszáz kornna? kérdezte a férje, letéve az ujságot. —

— Azt hiszem elég.

Kivette a nyolc darab ötven koronást az íróasztal fiókjából és átadta a feleségének.

A fiatal asszonyka eltette gondosan. Holnap majd megkezdí körútját. —

Sokáig nem aludt el. Zakatolt a fejében a sok terv: mi mindent kell összevásárolnia.

Jóval éjjel utánjött csak álom a szemére. De a helyett, hogy ugyanaz a kedves, kellemes semmiség töltötte volna be álmát is, valóságos rémlátomásai voltak. Tudja Isten, hány alakban jelent meg neki a szerencsétlen asszony, akiről a férje olvasott. Látott tiz, száz, egész csapat ilyen földhöz ragadt teremest, a kik a halálban kerestek menekvést az élet nyomorúsága elől.

Másnap nehéz jajgatással ébredt és ennek kapcsán említette, hogy miféle nehéz álma volt.

Az ura rábólogatott.

— Bizony sok nyomorúság van ezen a világon; sok embernek nincs meg a betevő faltja sem.

Hogy eltűnődött ezen az a jólelkű, okos asszonyka; eltűnődött rajta napokig.

Egy este valamit mondott az urának; előbb öltöve-hatolva ejtegette a szókat, de látva az ura mind jobban ragyogó ábrázatát, egész bátran öntötte ki előtte ami a lelkét nyomta.

— Oh te drága, drága jó kis asszonykám, ölelte végre szívére az ura.

Délután az olesóságok forrása-előtt találkozott két barátjával. Mind a két keze tele volt csomagokkal és úgy sietett, hogy csak futtában üdvözölte őket.

— Holnap látunk benneteket, kiáltott oda, amint elsuhant melietük. Mindenesetre. Megesodáljuk a karácsonyfákat.

— Vajjon mit vásárolhatott Emma ebben a bazárban? szölt az egyik barátjához, mikor Kalotayné már eltűnt szemük elől.

— Bizonyára a cselédek s gyermekei, hozzátartozó apróságai számára vett játékszereket.

Kalotayék vendégeit gyötörte a kíváncsiság, no meg az irigység is afőlött, hogy mi esoda pazar fényt fog kifejteni barátjükhöz két gyermekek karácsonyfájával.

Az előző években egyik a másikra licitált abban, hogy nála fényesebb, pazarabb legyen a Jézuska, mint az előbbi családnál. De persze ahhoz egynek sem volt módja, hogy kiállja a versenyt Kalotayékkal.

Már mind együtt voltak a meghívottak és megszöial az a gyermek fülekenek olyan tulvilági csillinglelés mely azt jelenti, hogy érkezik az angyal.

Pár perc mulva föltárult az ajtó és valamennyien beléptek a szalonba, ahol a kincseket érő ajándékot rakta le Kalotayék Jézuskája.

Az asztal közepén egy szörnyen szerény fáska állt, apró viaz gyertyácskákkal, narancsokkal és afféle négy-öt filléres cukor figurákkal. A fa alatt az olesóságok forrásából beszerzett bábuk, lovak, kard, puska, csákó, főző edények.

A két gyerek olyan boldogan kapkodott a játékszerek után, mintha kincses India összes gazdaságai közt kéjelegne.

A vendégek azonban tág szemeket nyitottak.

Kalotay Ákos szólalt meg:

— Kerek 400 koronát adtam a feleségemnek karácsonyi bevásárlásra és az én asszonykám 35 szegény család gyermekeit látta el ebből meleg ruhával, fűtő anyaggal és élelmiszerral az ünepekre. Maradt belőle vagy 40 koronája, ebből került ez azeapróság a mi bőségben duskáló két kicsikénknek, a kiknek olyan drága karácsonyi ajándékuk jutott ez évben, mint tán senkinek: 35 fázó és éhező család hála imája. Mondjátok meg, édes barátaim, és barátóim: állíthatott volna-e ennél becsesebb és ragyogóbb fát és nem követésre méltó példa-e az én feleségem Jézuskája?

Kövér Ilma.

Karácsonyi bánat.

De kijutott nekünk

Az élet bajából

De sokat volt részünk

Betlehemi jászol!

De megöregített

Sorsunk szenvedése. . . .

Fagyos tél jött tavaszkor is

A reményvetésre!

Fehér karácsonynak

Fehér boldogsága!

Csak a gazdagoknak

Jöttél a világra?! . . .

Lásd! A mi lelkünk is

Ugy vágyik utánad!

S öröm helyett elborít a

Karácsonyi bánat!

Boldog úgy az ünnepe

Jó meleg szobába!

Ha gond nélkül ülnek

Jólét mámorában!

De hát annak akit

Senkisem vigasztal? . . .

Hideg szoba, fagyos lelkek,

S teritetlen asztal? . . .

Világ Megváltója!

Aki ma született!

Jelenj meg egy szóra

Ma a szegényeknél!

Ugy várunk! Ugy kérünk

Meleg könyhulással:

Oh jöjj el már mihozzánk is

A vigasztalással!

Szabó István.

A becsületért.

Irta: Zih Sándorné.

Néha elment hozzájuk a férfi, de mindig csak olyankor, ha a férje otthon volt. Soha nem kereste az asszonnyal az egyedüllétet, de ha a férj néhány percre kiment a dolgai után nézni: megfogta a kezét, a szemébe nézett s megkérdezte:

— Szeret még, Margitom?

Az asszony könyhaborult szemekkel sutogta:

Szeretem, szeretem örökké, szegény Jenőm.

Legtöbbször ennyi volta titkolt beszédjük. Azután áttértek a mindennapi dolgokra, közönyös, érdektelen események elmondására. És kényszerítették a lelküket, hogy elégedjék meg ennyivel, mert így kívánja az erkölcsi világrend, társadalmi tisztesség, a becsület törvénye.

Önkénytelenül, észrevétlenül lopózott lelkünkbe ez a szerelem, s mikor tudatára ébredtek, megrémültek tőle mindketten: Egyikük sem volt az a jellem, melyet kielégít a lopott boldogság, a beestelen szeretkezés.

A férfinak egyszer elvette az eszé! a mélyeséges szerelem, a hatalmas szenvedély, de az asszony olyan rendíthetetlenül uasította vissza, de egyszersmind olyan fájdalommal, hogy a férfi belátta, miszerint az egész erkölcsi világrendnek meg kellene változni abból a célból, hogy ők elérhessék a boldogságot.

Tisztán megértette az asszony hófehér lelkének minden mozzanatát. Undorodott a büntől s nem volt képes rá, hogy beszenyyezze magát. Ő csak kötelességeket ismert, szívének megszakadása árán is.

Szamos ezután áthelyeztette magát más városba. Felejteni akart, de nem volt rá képes. Az asszony szelid, bájos arca, szellemes okos jószágos lelke egészen betöltötte lelki világát, nem volt képes nélküle élni.

Ő is beleélte magát lassankint abba a tudatba, hogy ha tisztességes uton nem bírhatja az asszonyt, le kell róla mondania. Ő maga is érezte, hogy tulajdonképen az asszony hófehér lelke képezi azt a bűbajos varázst, mely ellenálhatatlanul magához bilincseli az ő lelkét.

Mikor tisztába jött önmagával, érzelmeivel, kimondhatatlanul vágyot közelében lenni. Csak hallani a hangját, csak látni a mosolygó szeméit, melyek néha, egy-egy önfelédtt pillanatban olyan mélyeséges szeretettel néztek reá, mignem könybe fátyolozta be ragyogásukat.

Halász Béláné egy szép nyári reggelen csak szemközt találta magát Szamosossal, kiről elutazása óta semmit sem hallott. A szemközti ház első emeletének ablakában állott, a mint őt a nyitott ablakban megpillantotta.

— Vissza jöttem, — mond a később Halásznénak, a hogy felkereste, — nem tudok a nélkül élni, hogy ne lássam magát, hogy ne kérdezzem néha néha szeret-e még, nem felejtett e el?

Az asszony könnyes szemekkel szomorúan válaszolta:

Mit ér maga azzal, ha tudja is, hogy szeretem, szegény Jenőm, hiszen én a más felesége vagyok, a ki engem jobban szeret az életénél, a kinék én lelki testi megőző gyilkosa lennék ha megsejtené hogy nem szeretem többé! De mikor nem tehetek az érzelmeiről, nem vagyok ura szívem indulatának!

— Zokogott fel kétségbeesetten az asszony, — miért is jött vissza, talán úgy el tudtam volna felejteni!

Halász Béláné aggódva figyelt a szemközti házablakára. Már dél is elmúlt s még mindig nem látta Szamos Györgyöt, holott annak első dolga volt az ablaknál megjelenni, úgy köszöntötték egymást egy néma pillanattal.

Már tizenkét hosszú év telt így el.

Szamos minden szabad idejét azzal töltötte el, hogy megfigyelte az asszonyt ablakból, a mint az tet, vett, zongorázott, olvasott, vagy kézi munkával foglalkozott.

Halászné százszor könyörgött neki:

— Házasodjék meg, hiszen így olyan nyomorúságos a maga élete, nincs senkije a világon. Mi lesz vele, ha megöregszik?

— Ne higgye, hogy én ilyen életmód mellett megöregszem — mondta mindannyiszor a férfi. — Meg aztán hogy kívánhatja tőlem, hogy egyetlen boldogságomat, a maga szabad láthatását, a lelken szabad rajongását bilincsekbe verjem a házassággal. Majd megazánja egyszer az Isten szenvedésemet . . .

— Megszánta!

— Tudja lelkem, mi ujság? — tudakolta Halász Béla a feleségétől aznap este.

— Nagy ujságot, szomorú ujságot hallottam a casinóban, képzalje: meghalt az éjszaka Szamos György kapitány szívszélhűdésben.

Az asszonyon annyira uralkodott fe-gyelmezett természete, úgy megszokta az örökös vigyázást, a sok évi türeést, hogy egyetlen hanggal, mozdulattal nem árulta el magát az ura előtt.

Csendesen suttogta a néhány sajnálkozó szót:

— Szegény ember!

Viselte a legképtelenebb szenvedést közönyös arccal, hallatlan hűsiséggel, hogy megkímélje az urának hűségesen szerető szívét attól a csapástól, ne hogy megsejtse azt, milyen kint szenved ő egy másik ember halála miatt.

Néha rohanni akart, megnézni, megcsokolni a ravatalon, ráborulni kisírni magát, elbucosuzni tőle. Soha többé nem láthatja úgyse már arokat a lelkes, szomorú szemeket! Rettenetes győtrelem!

... Oh! neki nem szabad most oda menni, megláthatná valaki.

Az ura jön be hozzá.

— Eljön a temetésre édes! kérdezi könynyedán. — Külömben miért jönne, egy nőlen ember temetésén mit keresne maga, nem igaz?

Margit a fejével intett igent s lehajolt a hímzésére, Halász dudorászva indult kifelé.

Egyedül maradt.

Nem volt agyában gondolat, csak néha nyögött fel kínjában. A szemközti házban már gyülekeztek a temetésre.

Csupa idegenek. Most a százada jött meg, a gyászfényekkel bevont dob valami siri tompa hangon szólott. A katonák szép sorjába felállottak, s kíváncsi pillantásokat vetettek a koporsóra, melyet szép óvatosan hoztak lefelé a lépcsőkön a tisztársak.

A koporsó utáa egy öreges, kifestett arcú kisasszony jött egy férfival; időnkint kacérkodó pillantást vetett a tisztak felé, vagy a számaihoz nyomta a zsebkendőjét, egy egy pillanatra. Senkije, senkije, ki az igaz bánatnak egyetlen könyecsejét hullatná felette!

Az asszony felugrott az ablaktól. Egy nőta acordjai motoszkáltak a fejében, s kizozták lelkét a megőrületig:

Kitették a koporsót az udvarra
Nincsen aki véges-végig sirassa.
Most látszik meg, ki az igazi árva
Nem borul senki a koporsójára!

... A temetésen a lelkész a bucsuztatót mondta, áldólag terjesztve kezét a koporsó felé, mikor egy rózsaszín pengyolás gyönyörű szöke asszony rohan be, keresztül furakodva a néptömegben.

Ráveti magát rettenetes sikoltással a koporsóra, csókolja véges végig, zokogja kétségbeesett fájdalommal:

Miattam vagy így elhagyatva, miattam nincs a ki könnyet ejtsen érted... Miattam pusztultál el nyomorultul, miattam vagy elhagyatott árva...

Jenőm, nézd én megsiratlak, én egyetlen, igaz szerelmem!

... Ah! Is'en, segíts!

Az emberek részvevően néznek Halász Bélára s azt suttogják:

Szegénynek megőrült a felesége.
Halász Béla maga is azt hiszi.

A hitves karácsonya.

Irta: Makoldy Margit.

Dánossy Kázmér főhadnagy tagadhatatlanul szép férfi volt. Deli természetű csak úgy feszült a ragyogó uniformis. Mégis mindenki csodálkozott, mikor a város ünnepeit szépsége, a dúsgazdag Török Lill feleségül ment hozzá. Mert Dánossy könnyelmű, vig fiú volt, aki elverte volna akár Dárius kincseit is.

Dánossy mint férj csakhamar folytatta legénykori életmódját. Kártyázott, tivornyázott s két marokkal szórta a nagy hozományt. Amikor figyelmeztették, hogy ne pazarolja el a felesége pénzét, gunyos nevetéssel felelte, hogy az a pénz az övé, azzal vette meg a felesége aki belészeretett. Pedig dehogy tud az asszony szeretni! A gazdag lányok férjhez mennek csupa szeszélyből. Hej! Ha az asszony szeretni tudna, nem töltené akkor minden idejét a házon kívül!

A sok tivornyázás meg is hozta a tragikus véget. Egy napon arra a felfedezésre jutott, hogy teljesen elverte a felesége hozományt. Karácsony felé járt az idő. Dánossy csak úgy véletlenül észbe jutott, hogy karácsonyra illenék venni valamit az asszonynak, ha volna miből. De mivel nem volt, karácsony este elment kártyázni. Remélte, hogy nyerni fog, s abból majd telik az ajándéokra. De nem így történt. Nagy összeget vesztett az éjjel: éppen kerek ötezer koronát. És ezt huszonnégy óra alatt meg kell fizetnie, különben... A feje zugott. Sétálni indult. A hűvös reggeli levegőben dideregve haladt az utcákon.

A szép Dánossynak vendége érkezett ezen a reggelen. Halmos Dénes volt a látogató, ki elég szivtelen volt, karácsony reggelén meglepni az asszonyt, azzal a hírrel, hogy férjének becsülete az ő kezében van.

Halmos Dénes szerette Török Lilit, s mivel nem neki, hanem Dánossynak lett a felesége, boszút esküdött. Már rég halotta, hogy Dánossyné nem szereti az urát és ezért szentül hitte, hogy e hír hallatára elválík tőle.

Dánossyné azonban nem haragudott meg férjére. Elsápadt, de azután erőt véve magának, nyugodtan kérdezte:

— Mennyi a szükséges összeg?

— Ötezer korona!

— Várjon reám, azonnal jövök! Halmos sokáig várt. Rettegve gondolt arra hogy Dánossy mindegy percben haza jöhet, s hogyan magyarázza meg neki korai látogatását.

Mikor aztán az asszony egy óra múlva kipirulva benyitott a szobába, megkönnyebülten lélekzett fel. Dánossyné minden szó nélkül rakta elébe a kívánt pénzt.

Halmos csodálkozva nézett az asszonnyra s már-már kérdezni akarta, hogy honnan vette a pénzt, midőn észrevette, hogy az asszony füleiből eltűntek a csillogó boutonok, kezeiről pedig a gyémánt gyűrűk. Meglepetten kérdezte:

Elzalogosította őket?

Az asszony mosolyogva szót:

— Igen! Ekkor a szomszéd szobából belépett Dánossy. Látszott rajta, hogy tanuja volt a jelenetnek. Bűnbánóan, de boldogan zárta feleségét karjaiba, miközben keserűen mondta:

— Lásd, csak ezzel tudtalak meglepni karácsonyra! Az asszony pedig, mialatt szép kis fejét odahajította forrón szeretett férje vállaira, csendesen válaszolta:

— Hidd el édes uram, elég nekem a te szerelmed is...

A Hit.

Ej van — szobámban fel-fellobbanón
pislákoló kialvó mécses ég;
csak a derengő holdsugár, amely
beszűrődve az ablak réseken
világot nyújt felém.
S kábult agyammal milliók futását
látom rohanni céltalan, vakon.
Egyik siklamlós pálya kezdetén
küzd — mig a másik durva utakon
iparkodik, vágy, hizeleg s kezét,
melyet bepiszkol bűne foltja még
szentelt víz mossa meg;

hogy más ne lássa ott az áruló
pirosuló cseppet, — ember vér nyomát.
Rongyos ruhában szent eszmét takar
itt egy kopott lenézett szerzetes,

s amig ihlettel prédikálja őt
a gunynak fegyverével űzi el
a téves eszmét, áltant hirdető,
kit nagyra vágyás vagy hóbort vezet.

Tiprott erényen, orgiák között
sötét oduban vad mámorban ül
a söpredék nép, — itten lelt tanyát,
hogy elfeledjen gondot és nyomort.

„Jelennek élünk“! így kiált az ifju,
amig kezében telt pohárt emel:
Elmult az élet! fel sóhajt az agg,
s kivénült arca sir felé tekint.

Maradna, — itt lennt jöltelt dolga el,
a sok gyönyört fenékgig élvezé,
s most össze omlik- mily kevés a lét,
hogy ily hamar megsemmisülni kell.

Amott aszott keblére gyermekét
féltékeny gondal, hogy szorongatja
az édes anyja, — bünt szorit pedig,
mely bölcseséből eljegyezte már

fiát, s bitófán kell majd látnia.
Mig mellét verve honszerelmiről
szaval a honfi, csengő vert arany,
elárgult honnak, tenházájának

bérdija rejtve már zsebben van.
Pénzért a lelkét ez eladni kész,
s a földet durva szomjuz kincs után
mely boldogságot, üdvöt ad — amaz

már rablott kincsein kényelmesen
szerez magának, érdemet, dicset,
s mig száll az égfelé magasztalás
arról ki árvát, özvegyet segél,

kin büszkén csillog az érdem kereszt,
— Jó téteményinek jutalma ez. —
Önnön magától fél, inkább tehát
dózsól napestig, mig mámorba jut

a lelki ismeret parancsszava;
Menybeli üdvöt; — példaként a pap
idéz megváltót és elkárhozást,
hitről reményről szónokol, holott
hivalkodás mit ajka mond s reá
a legsötétebb poklok éjje vár!

Utolsó! lobbant mécsesem s talán
a holdfény most is táncol a falon,
de én nem látom egyiket se már
háborgó lelkem rég elnyugodott...

Csodás az érzet, mely körül lebeg
keblem kitáru, mig panasztalan
susogja ajkam, nagy, szent és dicső
mindenható Isten te titkod az,

hogy csak jelent mutatsz s fedel jövőt,
hibázó gyarló emberek előtt.

— Mi lankadatlan küzdünk, pályacél
Judás! — s a titkos leplet, mely szemünk
Elé sötét fátyolként huzatott.

levenni, — hasztalan iparkedunk.
S mig milliónyi szent zsolozsma hang,
melyet a benned bizók ajka zeng,
Tör fel tehozzád, égő fáklyaként

lelkünk előtt Hit és Remény dereng;
hogy mindent bölcsen, jól elrendezél
hisz minden porszemen lelked tanyáz,
s miránk — kik nélküled semmik vagyunk
ha nem segítesz el lankad karunk,
a Te vezérlő ör szemed vigyáz!

Mozey Jenő.

Orosz forradalom.

Évszázadok elfolytott keserősége rom-
blya tört a fölszínre Oroszországban a sze-
res csélen mandzsuriai háboru után. A cár
nem tudván ellenálni az alulról felfelé törő
rettenetes nyomásnak, parlamentális képvisel-
letet, népszabadságot ígért az orosz népnek,
de ígérését csak félig tartotta meg, mert az
orosz parlamentnek, vagyis a dumának ke-
vesebb autonómiát és jogot adott, mint amennyi
nálunk egy törvényhatósági bizottságnak van.
A parlamentális élet két főkélléke a költség-
jog és a közjogi törvényhozás nem illette
meg a dumát, mert ezeket a cár tartotta fenn
magának. A csendesduma természetesen nem
elégitette ki az orosz népet, amelyben az
utóbbi években egy olyan forradalmi propo-
ganda terjedt el, amelyhez hasonló csak a
1789-iki francia forradalmat előzte meg.
Oroszországban van ezidőszert Európó leg-
elszántabb szociáldemokrata pártja, amely
eszközeinek megvalogatását a nihilistákról
sajátította el és közvetlen célja a szó szoros
értelmében, felforgatni Oroszországot.

A forradalmárok és felforgatók pártjának
meglehetősen szűk képviselése volt a dumában,
dacára annak, hogy a választási jogra kvali-
fikáló cári ukáz csaknem kizárólag a nemes-
ségnek és a parasztságnak adta meg a vá-
lasztói jogot. Azonban nemcsak a jobbágyság,
de a nemesség nagy része is szaturálva van,
ha nem is forradalmi hangulattal, de minden-
esetre azzal a radikális meggyőződéssel, hogy
az autokrata uralomnak mindenáron véget
kell vetni és a parlamentárizmust európai
mivára kell fejleszteni. Hogy többet ne em-
lítsünk, a legelőkelőbb orosz főnemesség
egyike Trubeckij herceg, a forradalmi moz-
galom vezetésében a vezető szerepet játszik.
A dumában csak olyan hangok halatszóttak
mint a forradalmárok titkos gyűlésein s e
radikális beszédek hatása annyival is végze-
tesebb volt az autokraciára nézve, mert a
sajtó naponta százezer és százezer példány-
ban vi té hírül az orosz népnek, hogy az ál-
tala választott képviselőben is követeli a
cár és a főpapság, nem különben az autok-
rata főnemesség jogainak korlátozását és a
teljes népszabadságot, az általános titkos vá-
lasztói jogot. Hasztalan intett és izent a cár,
hogy a дума képviselők tartózkodjanak a ra-
dikális hangtól ne izgassanak az autokra-
cia főpapság el en, a дума paraszt képviselői
nem ijedtek meg a hatalmi szózatától és hir-
deltők bátrén, nyíltan szokták az elveket,
melyeket az orosz nép követel.

Sokkal fenyegetőbb veszedelmeket rej-
tett magában az autokraciára nézve az a for-
radalmi mozgalom, amely a Mandzsuriból
visszatért elégtelen katonák között kapott
lábba. A szociálisták és demokraták gondos-
kodtak arról, hogy a népet felvilágosító röp-
iratok a katonaság közzé jussanak és ezen
rödiratok nemcsak a közlegényekre, de a
tisztai kara is nagy hatással voltak. Az óriási
kiterjedésű birodalom át volt és ma is ke-
resztül kesul át van hálózva egy kolosszális
összeesküvés ál, mely a világ szemeláttára
dolgozik és célja a fennálló rend megdön-
tése. Ennek az összeesküvésnek legelszán-
tabb harcosai a hadsereg körében találhatók,
amint ezt nagy, véres események igazolták.

Amint előre látható volt, a cár az 1906.
év nyarán a dumát feloszlatta. A feloszlatast
Pléhve, a forradalmárok által gyűlölt balügy-
miniszter meggyilkolása előzte meg. Pléhve
egyik legvadabb ellensége volt a dumának
és elvadult kegyetlenséggel végeztette ki a

politikai foglyok ezreit. Pléhven kívül a cárt
Podjedoneseov az orosz szent zsinat elnöke
Nikolajevics nagyherceg izgatták a дума
ellen azzal, hogy a дума a cárt megakarja
fosz arni a trónjától.

A дума feloszlataása nem érte várat-
lanul az orosz népet. Készültek már rá hó-
napok óta a forradalmárok, akiknek élén a
szociáldemokrata munkáspárt vezetősége ál-
lott. Ugy állapodtak meg, hogy a дума fel-
oszlataására az általános polgári és katonai
forradalom lesz. — Így is történt. Két nap-
pal a дума feloszlataása után kiört Szent-
Pétervárott Moszkvában, Lodzban és több
helyütt is, ahol gyári munkásság van, az ál-
talanos sztráik, a sztrájkolók piros zászlók
alatt kivonultak az u'cára és tüntettek a cár
ellen. A számítás az volt, hogy a tün etők
ellen vezényelt csapatok ahelyett, hogy a
tüntetők közzé löttek volna, hozzájuk csat-
lakoznak. Ez a számítás azonban nem vált
be. A katonaság nem volt még eléggé prepa-
rálvá a forradalmi mozgalomra. Egyik másik
ezred meglagadta ugyan e tüntetők ellen
való fellépést, de ekkor vezényeltek ellenük
a cárhü ezredeket, melyek ugy az engedet-
len katonákat, mint a munkásokat halomra
löttek. Másik baj az volt, hogy csak a gyári
munkásság létezt akcióba, ellenben a közel
száz milliónyi parasztság nyugodtan maradt.
Négy napi vérengzés után sikerült a forra-
dalmi mozgalmat elnyomni. Ezeket öltek
meg a kozákok, még több ezren vándoroltak
Szibériába, de ezzel csak ideiglenesen sikerült
télenségre birni a szabadság elszánt harcosait.
Alig három hét múlva katonai zordulás tört
ki Kornstadtban, Svebourgan és Odessában,
Sebastopolban, de itt is tervszerűtlen volt. A
fellázadt matrózok halomra lövöldöztek a
tisztikart, de itt is többségben voltak a cá-
hü matrózok és egy rettenetes vérengzéssé
fojtották el a zendülést.

Hol itt, hol ott lázadtak még fel ezre-
dek, de mert a forradalmároknak nem volt
meg a kellő szervezottségük és hiányzott az
összetartás is, a zendülések sehol eredményre
nem vezettek, a felkelést mindenütt vérbe
fojtották.

De azért nem volt nyugta az autokra-
ciának. A nyílt forradalmat vérbe fojthatták,
de a merényleteket nem tudták megaka-
dályozni, a bombák repülésének nem tudtak
gátat vetni. Rettenetes merényletek sorozata
következett, melyek közül a legkimagaslóbb
a bombamerénylet, melyet Pétervár mellett
a Gyógyszerész szigeten Stolipin miniszter-
elnök ellen követtek el. Egymás után oltot-
ták ki magasrangú államférfiak, tábornokok
életét a forradalmárok bombái és revolverei
s ezek a cselekmények arra készítették a cárt
hogy rögtönítélő bíróságokat alakítson, ame-
lyek e forradalmárokat 24 óra alatt kivégez-
hetik. A vérszörnyűség hajmeresztő buzgóság-
gal élnek a rögtönítélés jogával s naponta
100-számra végezik ki a börtönök udvarán
mindazokat, akik a forradalomban való rész-
vétel gyanuja alatt állanak. Nem tesznek kü-
lönbséget nők és férfiak, gyermekek és ag-
gastyánok között, a cár a másvilágra küld
mindenkit, aki ellene van az autokrata ura-
lomnak.

S miután az orosz zsidóság, amely még
a jobbágyságnál is jobban el van nyomva, a
forradalomnak lelke, a cár miniszterei és tá-
bornokai pogromokat, zsidómészárlásokat ren-
deztetnek a kozákság és a csöcselék által.

Folyik a vér szerte szent Oroszország-
ban, a tömeges kivégzések, a progromok na-
piranden vannak, de azért reptülnek a bom-

bák, durrannak a mvrénylők revolverei most
is, minden kivégzett forradalmár helyébe száz
támad. Hasztalan a vérszomjas szigor, egy
nagy népnek szabadság után való vágyódá-
sát vérbefojtani nem lehet és egy vértan-
geren keresztül ha'ad a nagy orosz nép az
általános forradalom és a szabadság felé. Az
autokracia napjai meg vannak számlálva.

Pétervár, 1906. december 22.

Sokkátor János

Szeretet Istene.

Szeretet Istene, tehozzád száll lelkünk,
Születésed napján imát hozzád te: günk,
Napkeleti bölcsék lába nyomán járunk,
Éjjeli sötétben fényoszlopra várunk;
Után ember erdőn tévelyeg utunk,
Majd állunk remegve, majd félve futunk
Es járjuk a földet s már reménytelen:
Elpusztult színéről kicsi Betlehem.

Bethlehem városban hajdan az esett meg,
Emberszívü barmok Istent melegek,
Gyalogszerrel jöttek hozzá böles királyok,
Sereg se vigyázott menetközbe rájuk,
S a mi drágájuk volt, azt onnanbazul,
Lábaihoz raktak mind áldozatul
Annak, aki akkor földre szüle ett,
Ki vala a Béke és Szeretet!

Bethlehem városnak ilyen világ mellett
Kerek föld színéről pusztulnia kellett;
Kétezer év sem mult el azóta s máris
A világ központja nem Bethlehem — Páris.
A bethlehemesi téli regge lett,
Mások nem is járnak, csak gyerekek,
Ök is csak odabenn dallnak meghatón,
Künn már verekednek a borravalón.

Kétezer esztendő lezajlása mellett
Gyermek emberiség férfiuvá fejlett,
Értelmei nőitök, érzelmei fogytak,
A pásztorerények mind régi halottak.
Csillagon kotorász, tervet tervre főz,
Paripája villám, szánó barma — gőz,
S ha, mit most kovácsol, a terv sikerül:
Tán a föld rögerő végkép elrepül!

S míg tüzes kohókban izzanak az elmék,
A szeretet már csak hült, vegytani termék,
Lesajtott virága imádságos könyvnek,
Kegyelt emléknyma rég felszaradt könyvek
De azt a terméket nem készíti gyár,
Templomba e könyvvel nincsen a ki jár,
S a kinak szeméből hullott az a könyv:
Ugy el távozott, hogy tán vissza s e jön!

Torlódnak az önzés jéghegyei egyre,
Csatognak, surlódnak és roppannak egybe
Körötük a tenger mély keble megdobbán,
Vonaglik viharzó idegrohamokban,
A hajósokon is erőt vesz a láz,
Mindenki tolong s csak magára vigyáz,
Testvér a testvérét löki vízbe le,
Ha azzal szilárdabb fent az ő helye.

Es a sziries parton a zürzavar láttán
Kaján kacagással ujjog fel a sátán,
Örület rémével frigyestül a gasság,
Hogy a munka művét mind lerombolhassák
Tüznylevek borítják pirba az eget,
Istenházában is bomba fenyeget,
S nincs mód elkerülnöd, nézz bármerre szét
Kövesült gonozság rettentő kezét.

Öh jaj a világnak, ha reája törnek
Bőszült csapatban ez emberfeji szörnyek,
Öh jaj a világnak, ha mit szívek adnak,
A melegforrások lassen kiapadnak:
Végítélet napja közelg elénk,
Megcsapó szelét már mintha érzénénk,
Hideg borzongása meg megfenyeget.
Hajh, kihül a föld, meri fogy a szeretet.

Szeretet istene! ki bajaink látod,
Szálj le a magasból, válts meg a világot,
Szanaszét a pokol gépei hevernek,
Behozza házunkba bethlehemes gyermek,
Es észre se vesszük, hogy mi mig talán
Csordapásztoroknak andalgunk dalán:
A jászolka mellett világitani bent
Kénkőves kanócnak kékes lángja leng!

Szávay Gyula.

Kugler cukorkák

Eredeti árakon és csomagolásban

1/4, 1/2 és 1 kgr. dobozokban
és remek selyem dobozokban
kaphatók, 649 123

Hegedűs és Sándor cégnél

Kossuth-utca 11.

Mélyen leszállított árak!

Különösen kiemelendők:

75 Cm. széles Anna flanel
métere 17 kr, 482 x 50

Jó mosó velez és flanelek
métere 25. 28. 32 kr.

120 Cm. széles Angol Cheviot
métere 55. 75. 80. 90 kr.

120 Cm. széles tiszta gyapju kockás Cheviot
métere 70 kr.

1 darab mosó Zefir bluz 70 kr.

1 darab flanel bluz 2 frt.

Fekete és színes férfi nyakkendők
óriási választékban, feltűnő olcsó árakhoz

Maradékok félárban.

Szabó Lajos Fiai

vászon, divat és szőnyegáruház.

KITÜNO MINŐSÉGŰ

pörkölt

Kávé

mely izre, aromára és
zamatra feltűnően
naponta friss pörkölés

kapható 488-50-20

Félegyházi János

motorüzemű kávé pörköldéjében

Piac- és Miklós-utca sarok.

Kereskedők és Iparosok Hitelszövetkezete

Csapó utca 1 szám. Piac utca 14. (sarok) Hajdu ház.

1907. január hó 1-ével kezdi meg működését. Minden évtársulat 5 évre alakul.

Egy törzsbetét 50 fill. mely hetenként avagy havonként fizetendő

Vidéki tagok befizetéseiket bérmentve postai befizetési lapok útján teljesíthetik.

Az eddigi tagok száma 610 kik 4360 törzsbetétet jegyeztek, a mi évi 113,360 korona vagyis 566,80 korona befizetésnek felel meg, egy évtársulat tartamára.

Minden törzsbetét (50 fillér, — 25 kr.) után 100 korona költsön vehető fel, mely 50 fillérben befoglaltatik a kamat is, tehát külön kamat nem fizetendő.

Betétkönyvek naponta d. e. 9—12-ig délután pedig 3—5-ig válthatók szövetkezetünk helyiségében.

Dr. Szöllős Dezső,
jogtanácsos.

Kozma László,
elnök.

Thieszen Arthur,
ügyv. igazgató.

Magyarország legnagyobb óras, ékszerész üzlete.

Löfkovits Arthur

Debrecen.

Fennáll 24. éve.

Több kitüntetés.

Az óra, ékszer, ezüstáru
legkülönlegesebb

ujdonságai,
utolérhetetlen olcsó árakon!

Legszebb
karácsonyi és ujévi

ajándékok! 656-7-2.

LINOLEUM

különleges gyári raktár

DEBRECZEN, Piac-utca 49. szám főpostával szemben.

Linoleum szőnyegek

Linoleum futószőnyegek

Linoleum mosdó elők

Viaszvászón asztalterítők

Viaszvászón Gyermek és női kötők

Ágybetétek

RAKTÁRAK:

Budapest, Kerepesi ut. 22. és

Erzsébet körút 19. Nagyvárad.

Bécs, Triest, Lemberg, Ozer-

novitz. 650-11-3.

Nagy karácsonyi gummiba vásár.

Köszvény!

ellen ezernél 5bb kiváló orvos és tanár ajánlja és rendelési helyeinek a h. res. 476-x-16

Király-balzsamot

az egész világon ismert legjobb gyógyszer. 1 nagy üveg 2 K. — Vidékre 1 üveg 2 k. 65 f., 3 üveg 6 k. 65 f. bérmentve utánvétellel.

Egyedüli készítő
Grósz Nagy Ferencz
gyógyszerész
DEBRECZEN.

CSUZ

A karácsonyi vásárral

összekötve

Nagy

maradék

vásárt!

tartunk.

finom ruhaszövetek, bluz- és ruhaselymek, flanellek, delinek és barchetek féláron!

Bosznay J. és Társa

divatáruházában

Debrecen, Kossuth utca 5. szám.

Karácsonyi kívánság.

Fiatal, csinos özvegy 70.000 korona vagyonnal, férjhez menni óhajt szeretetreméltó férjhez. Közvetítők kizárva. Nem névtelen ajánlatok „Ideál“ „Berlin 7“ alá küldendők. 596-13-5

Csőd alatti kiárulás.

Piac utca 61 szám alatt (Steinfeld palota) levő üzlethelyiségben.

Vb. Bilke és Radovanovics képereskedő cég csődtömegéhez tartozó készárúk, u. m.:

Szent-, Táj-
Történelmi
Genre-
Csendélet-
képek,

mélyen alól a beszerzési áron árusítanak el,

Ne mulassza el senki e kedvező alkalmat.

Történelmi és szent képek ami ezelőt 12 frt. volt most 3 frt.

Dr. Olchvári László
tömeggondnok

655-x-2.

Meglepő újdonságok!

Karácsonyi vásár!!

ROSE

DEZSŐ

ÉKSZER ÁRU HÁZA,
Debrecen, Piac-utca 55. szám
Hungaria kávéház mellett.

Csoda szép ékszerek!

Új! Kégyó karékek Új!

Gyűrű, függő különlegességek!

688-15 6

Aláírási felhívás.

A KI FIÁNAK pályája kezdetén pénzt akar adni.
A KI LEÁNYÁT gond nélkül akarja kiházasítani,
A KI ÖNÁLLÓSÍTANI akarja magát.
A KI HÁZAT, FÖLDET akar szerezni olcsó kényelmeslefizetésre.
A KI ÖREG NAPJAIIRA betegségére nem akar másra szorulni, idején gondoskodják és lépjen be a

Népsegélyző Bank

mez. most alakuló II. évtársulatának tagjai sorába erejéhez mérten heti befizetéssel. Iskolás gyarmatokra, jövedelmű egyénekre való tekintettel már **heti 10 fillér** befizetéssel is be lehet tagul lépni. Betétjeire mindenki könnyen törleszthető kölcsönt kaphat, mert társulatunk 6 és 12 évesek. Első évtársulatunk 1523 tagja 42086 betétet fizet hetenkint, mely befizetés az évtársulatok lejártáig ca. 1.750.000 K. befizetésnek felel meg, mely összeg után a társulat tagjai 6%, haszoneredményben fognak részesülni. Éddig 800 esetben 600.000 kor. kölcsönt adtunk ki szövetkezetünk tagjainak. Tagul jelentkezhetni a Népsegélyző Bank m. sz. helyiségeiben Piac-utca 42. szám.

AZ IGAZGATÓSÁG:

Domahidy Elemér

Hajdu vm. és Debrecen sz. kir. város v. főispánja elnök.

Gerőby Pál

földbirtokos: ügyvezetőigazgató,

FORRAI ERNŐ

földbirt. alelnök

Békés Lajos

Dávidházy Kálmán

Lamprecht Frigyes

KONTSEK GÉZA
nagykeres. alelnök.

Dr. Kun Béla

Békés Emil

Lusztig Dezső

Dr. Varga Elemér

Ungár Jenő.

Dr. WEISZ JÓZSEF
ügyvéd jegtanácsos

Dr. Balkányi Emil

Dr. Berger Andor

Somossy László

Werlin Sándor

Gyurcsány Béla

FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Trigánszky Emil

Angyal drogueria.

— Legolcsóbb, legjobb bevásárlási forrás —
karácsonyi és újévi ajándékokban

u. m.: Illatszerek, Parfüm casetták, Illatos keztyű és zsebken-
dőtartók, Menicür készletek, Cognac, Rum, Cukorka különle-
gességek.

R á c z H e r m a n

„Angyal“ drogueriája.

664-2-1

Debrecen, Piac-utca 42. szám.

Angyal drogueria.

Angyal drogueria.

Angyal drogueria.